1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 103. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 5-го ЧЕРВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JUNE 5, 1973 No. 103. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 4 червня 1973

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ЗАЯВИВ, що в квітні ц. р. відсоток безробітних в ЗСА залишився на тому самому рівні, на якому був протягом останніх шести місяців. У своєму місячному рапорті Департамент Праці оприлюднив, що 5 відсотків працездатних людей не могли знайти праці.

В АРГЕНТИНІ ТЕРОРИСТИ звільнили службовця фірми „Кока - Коли", після того як його родина заплатила близько 100,000 дол. викупу. Оскар Р. Кастеллс був схоплений терористами 21-го травня ц. р. Цей інцидент був тільки одним з багатьох, що сталися в Аргентині протягом останніх тижнів.

РОБІТНИКИ, ЯКІ ОБСЛУГОВУЮТЬ МІЖМІСЬКУ ЗАЛІЗНИЦЮ „ПАТҐ", ратифікували новий контракт і в такий спосіб закінчили 63-денний страйк, який примусив був тисячі постійних доїжджувачів до праці шукати інших способів транспортації між Ню Йорком і Ню Джерзі. Залізниця „ПАТҐ" почала знову курсувати в 12:01 год. ночі останньої неділі.

ЧЛЕН ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ДОНАЛД М. ФРЕЙЗЕР вніс пропозицію включити Додаток до Конституції, за яким президент ЗСА був би обираний тільки на одну шестирічну каденцію. Щоб стати Додатком до Конституції, така пропозиція потребує згоди двох третіх всіх членів обох палат Конґресу та бути ратифікованою трьома четвертими усіх стейтів. Між іншим, президент Ніксон також заявився за такою пропозицією.

В КІНОТЕАТРІ „Ферст евню скрінінґ рум" в Ню Йорку висвітлюється документальний фільм про балет з назвою „Ферст позішин". У фільмі, який зображує життя молодих учнів балету, виступає також українська пріма-балерина Валентина Переяславець, педагог „Амерікен Балет тістер скул" в Ню Йорку.

ТЕЛЕВІЗІЙНА ТА РАДІО СІТКА NBC ПІДПИСАЛА договір з Совєтським Союзом про виміну телевізійними та радіо програмами. Томас Дж. МекМанус, речник NBC заявив, що домова охоплює переважно документальні програми та розвагові, наприклад, музика, танки тощо.

ВАРТІСТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО ДОЛЯРА за кордоном знову зменшилася внаслідок збільшення ціни золота. Зменшення виносить один відсоток у відношенні до інших важливіших закордонних валют. Ціна золота, за унцію якого платили місяць тому 90 долярів, збільшилася на 2.50 доляра майже до 117.50 долярів за унцію. Подеколи платили за унцію вже й по 120 долярів. Американські фінансисти передбачають „поміркову рецесію" у ЗСА вже з кінцем цього року, або в половині наступного.

БРЕЖНЄВ МАВ ОБІЦЯТИ КІССІНДЖЕРОВІ, під час розмови з ним минулого тижня, що совєтський уряд дозволить жидам на виїзд із Совєтського Союзу в кількості від 36 до 40 тисяч річно і що освітній податок від еміґрантів буде цілком скасований. Кіссінджер мав передати Брежнєву на розгляд список яких 1 000 жидів, в тому числі 42 ув'язнених за їхні спроби добитися дозволу на виїзд із СССР.

ІРАНСЬКИЙ ТЕРОРИСТ застрелив в суботу 2 червня американського військового дорадника 42-літнього підполковника Луї Говкінса поблизу його дому. Застрелений був членом американської амбасади у Тегерані. Іранська поліція встановила посилену збройну охорону біля американської амбасади й інших американських установ і шкіл. В політичних колах думають, що атентат був ділом лівих іранських партизанів, вороже наставлених до політики дружніх взаємин Ірану із ЗСА. В Ірані перебуває під сучасну пору яких 11 000 американців, здебільшого бизнесменів і техніків. Іранського шаха Мохаммеда Рези Паглеві не було в час атентату в Тегерані. Він відбуває подорож по Европі: відвідав Югославію і вже виїхав до Румунії.

СЕНАТОР ДЖЕЙ. В. ФУЛБРАЙТ, голова сенатської комісії для закордонних взаємин звернувся до державного секретаря ЗСА Вілльяма П. Роджерса з пропозицією, щоб Уряд ЗСА скористав з нагоди проголошення скасування монархії у Греції і перевів повний перегляд політики ЗСА у взаєминах із військовим режимом у Греції, зокрема ж у зв'язку з тим, що в тій країні придушені всі людські свободи. З кіл близьких до Білого Дому повідомляють, що Уряд през. Ніксона покищо не рішений проводити якусь драстичну зміну у відношенні до мілітарного режиму в Атенах.

ЮҐОСЛАВСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РЕЖИМ, стурбований ідейним, економічним, соціяльним і політичним „розкладом" серед широких мас юґославських робітників, зайнятих постійно чи сезоново в різних країнах Західньої Европи, вирішив встановити сувору контролю над цією заробітчанською еміґрацією. Федеральне Зібрання Юґославії обмірковує схвалення спеціяльних постанов, які обмежували б масовий виїзд на працю за кордон і навіть контролювали життя й поведінку юґославських робітників за межами Юґославії. Обраховують, що в теперішній час працює за кордонами Юґославії яких десять відсотків усього дорослого населення.

ПАПА ПАВЛО УІ найменував американця Джона В. МекДевітта, високопоставленого члена організації „Лицарі Колюмба" у ЗСА, почесним членом ватиканської дорадчої ради для справ мирян, що була заснована ще Папою Пієм IX 1847 року. Джон В. МекДевітт живе в Ню Гейвені.

300 НОВИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ В ТРАВНІ

В цьогорічній членській кампанії, присвяченій 30-річчю „Свободи", придбав УНСоюз впродовж травня 300 нових членів, а в п'яти місяцях цього року прибуло разом до УНСоюзу 1,602 нових членів. Здобутками нових членів впродовж травня визначилися секретарі та організатори:

Михайло Хомин (Відділ 32) — 16 нових членів, Іван Одежинський (В. 32, 153 і 216) — 11, Богдан Дейчаківський (В. 50 і 233) — 10, Роман Татарський (В. 94) — 10, Михайло Кіґічак (В. 240) — 10, Петро Головачук (В. 42) — 7, Іван Пригода (В. 200) — 7, Іван Малко (В. 320) — 7, Василь Мельник (В. 235) — 6; по 5 нових членів — Адам Ціздин (В. 55), Тиміш Мельник (В. 277), Григорій Кісіль (В. 336) і Василь Попович (В. 367); по 4 нові члени Петро Бабич (В. 115), Олеся Барвінчак (В. 129), Дмитро Галонжка (В. 307) і Василь Шмагло (В. 336).

Зустріч Ніксона і Помпіду не дала конкретних успіхів

Рейк'явік. — Дводенна конференція президента Р. Ніксона з президентом Франції Помпіду, яка закінчилася 1 червня, не дала якихось особливих успіхів. Це знайшло свій вислів у цьому, що після закінчення розмов не було опубліковано ніякого офіційного комунікату поза заявою пресового секретаря Рона Зіґлера, що розмови відбулися в „доброму настрої." Президент Помпіду на зустрічі з пресою по закінченні розмов заявив тільки, що в часі нарад були обговорені справи, в яких зацікавлені обидві сторони і що в окремих питаннях уряди обох держав згоджуються, а в інших не згоджуються. Згідно з заявою Помпіду, зустріч його з президентом Р. Ніксоном не була подумана для того, щоб щось вирішувати, тим більше, як заявив він, „Президент не мав ніяких повновластей будь-які рішення робити". Знову ж політичний дорадник президента Ніксона Генрі Кіссінджер сказав, що „ми досягнули те, що поставили собі за завдання досягнути", але не уточнив, про що властиво йшлося. На думку державного секретаря В. Роджерса, розмови двох президентів виявили, що між ЗСА та Францією „набагато менше контроверсійности." Засадничо, президентові Ніксонові йшлося про те, щоб переконати французького президента про конечність акцептувати т. зв. Адлянтійську декларацію принципів, які б були зобов'язуючі для політики західніх держав. Франція, як відомо, є проти такої декларації і мало також симпатії для цієї ідеї серед інших західніх европейських держав. Президент Помпіду не виявився також прихильником ідеї „европейської конференції на вершинах" осінню цього року, коли президент Ніксон відвідуватиме Европу. В часі розмов не досягнуто також ніякого погодження щодо грошової реформи.

На „Скайлеб"-і далі брак електрики — космічні інженери плянують направи

Ґюстон, Тексас. — На велетенській космічній лябораторії „Скайлеб" виникла проблема з браком електричної енерґії, бо дві з 18-ох батерій перестали діяти. Перша батерія перестала діяти 30-го травня, після закінчення ряду дослідів, зв'язаних з вивченням поверхні земної кулі за допомогою сильних телескопів та фотоапаратів. Друга батерія попсувалася день пізніше. Величезні батерії на „Скайлеб"-і перебирають на себе функції „соняшних крил", які прикріплені до поверхні лябораторії та перетворюють соняшні промені на електрику. Батерії функціонують тоді, коли ці „крила" відвернені від сонця, або з яких-небудь причин не можуть виконувати свого завдання. В теперішньому випадку одне з цих „соняшних" крил" було ушкоджене при запуску „Скайлеб"-у в космос тому три тижні. Коли перша залога цієї космічної лябораторії долетіла до неї 26-го травня, то старалася направити це „крило", яке не відкрилося й тому не може витворювати електрики. Але ця спроба астронавтів не вдалася. Тепер космічні інженери розглядають 3 пляни, за якими будуть старатися допровадити запас електрики на „Скайлеб"-і до нормального стану. Плянують в цьому тижні „прохід у космосі" одного з астронавтів, який буде старатися розкрити „соняшне крило", яке затиснене до поверхні лябораторії кусником металу. Коли вдасться це „крило" розкрити, то проблема з браком електрики буде розв'язана. Коли астронавтам не вдасться ця спроба, то космічні інженери працюють над іншими плянами. Одним з них є, щоб друга залога астронавтів, яка повинна за теперішніми плянами долетіти до „Скайлеб"-у в кінці липня ц. р., привезла з собою ряд соняшних батерій, які прикріпили б до портативного „крила", яке також мають привезти із собою. Третьою можливістю розв'язання проблеми з браком електричної енерґії є, щоб третя залога, яка мала б вилетіти в космос у листопаді ц .р., на „носі" свого повітряного корабля „Аполло" почепила два „соняшні крила", які під час сполучення із „Скайлеб"- ом були б причеплені до цієї лябораторії. Як це причеплення мало б відбутися — ще не відомо. У міжчасі перша залога „Скайлеб"-у продовжує виконувати деякі із запляновaних завдань, наприклад вивчення сонця та земної кулі за допомогою величезних телескопів та фотоапаратів. Астронавтам не загрожує ніяка небезпека, заявив директор програми „Скайлеб"-у Вілльям Шнайдер.

„Рідна Школа" в Джерзі Ситі відзначила 20-річчя

Джерзі Ситі. — В неділю, 3-го червня, відбувся тут в залі УНДому ювілейний бенкет для відзначення 20-річчя праці Школи Українознавства і Товариства „Рідна Школа", в якому взяло участь понад двісті осіб, на чолі з представниками місцевих установ та організацій, священиками української католицької парафії і сестрами ЧСВВ та вчительським складом школи - ювілята. Бенкет започаткував молитвою о. декан Антін Борса, а відкрила його пані Надія Кух, директор Школи Українознавства. Проводив бенкетом д-р Євген Котик, голова місцевого відділу УККА, який перший привітав ювілята, а вслід за ним виступив з привітальним словом голова Т-ва „Рідна Школа" п. Іван Цьолко. Пані Надія Кух підкреслила, що саме в цей 20-річний ювілей припав перший випуск абсольвентів Школи Українознавства і тоді провела церемонію вручення матуральних дипломів абсольвентам; Ромі Сохан, Анні Вох, Ірині Шереметі, Ірині Цьолко та Лесі Какнич. Слово в імені абсольвенток виголосила Ірина Цьолко, складаючи подяку дир. школи Надії Кух та вчителям: Євстахієві Ясіновському, д-р Софії Карпінській, Христині Ференцевич, Іванові Нитці, Богданові Певному, Тарасові Орлові,

(Закінчення на стор. 5-ій)

ДЕНЬ УНС ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ БУДЕ В ЖОВТНІ

Філядельфія. — Управа Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу Філядельфійської Округи повідомляє, що запляновaний „День Українського Народного Союзу" Філядельфійської Округи на неділю 10 червня відкликаний з різних причин, а головно в пошані до традиційних українських Зелених Свят. Імпрезова частина, яка мала відбутись під час згаданого свята та льосування цінних грошових нагород, відбудеться в неділю 14 жовтня під час ювілейного бенкету з нагоди 80-ліття „Свободи" і 35-ліття Округи.

Суперсонічний совєтський літак Туполєв-144 розбився під час показу в Парижі

Париж. — Під час міжнародного летунського показу, що відбувався тут у неділю 3 червня ц. р., розірвався над однією з околиць Парижу в наслідок якогось вибуху велетенський совєтський суперсонічний літак Ту-144 (Туполєв-144). У висліді катастрофи згинула вся залога літака в складі шести осіб і було вбитих яких вісім цивільних осіб і знищених багато домів у місцевості Гуссейнвіл під Парижем. Сталася ця катастрофа о год. 3.29 по полудні, зараз же після успішного лету суперника ТУ-14 французько-британського суперсонічного літака типу „Конкорд". Момент катастрофи зафіксували телевізійні фоторепортери. При кінці полету Туполєва-144 на ньому сталася експльозія, яка відірвала хвіст літака від його тулуба і за хвилину ТУ-144 злетів униз, як велетенський вогняний метеор. Катастрофа ТУ-114 є дошкульним ударом для совєтських плянів опанувати частину світового летунського суперсонічного ринку, тобто продажу цих літаків іншим державам. Совєтське радіо і преса не подали досі ніяких інформацій про цю страхітливу катастрофу.

Тільки „наївні люди" можуть надіятися на зміни в СССР

Москва. — Коли у будького зберігалася надія на те, що у висліді відпруження між Заходом і СССР та совєтським бльоком, чи у зв'язку з заповідженою Европейською конференцією безпеки, чи у зв'язку з економічною допомогою з боку Заходу, а в першій мірі ЗСА, для СССР, наступлять якісь зміни на краще у совєтській внутрішній політиці, то стаття Д. Крамінова у „Правді" з 30 травня на тему „Поворот до стійких мирних відносин" мусіла цю надію розвіяти. Д. Крамінов цілком відверто заявив, що СССР має в пляні максимально покористуватися допомогою Заходу, щоб поліпшити ефективність власної економіки, але ця допомога не може мати ніякого впливу на дальший розвиток „ідеологічної боротьби" країн соціялізму з країнами капіталістичними, чи на послаблення чуйности супроти ідеологічних ворогів в самому СССР. За словами Крамінова, „тільки наївні люди могли очікувати, що визнання принципів мирного співіснування керівниками найбільшої капіталістичної держави усуне чи послабить протиріччя нашої доби — протиріччя між капіталізмом і соціялізмом, що ідеологічна боротьба між ними на міжнародній арені втратить своє значення. Конечною є постійна політична чуйність щодо намагань імперіялістичних кіл, послідовна боротьба проти реакційної ідеології і пропаґанди". Знову ж на сторінках газети „Совєтськая Россия" був опублікований матеріял на тему еміґрації з СССР. В газеті говориться про групу жидів кол. громадян СССР, які якраз тепер перебувають у Відні і хочуть дістати дозвіл на поворот до СССР. „Совєтське громадянство це не членство у теннісовому клюбі, до якого можна увійти і з якого можна вийти на власне бажання" — підкреслює газета, перестерігаючи совєтських громадян перед намаганнями покинути СССР і відтак старатися за дозвіл на поворот.

Сенатор Чарльз Г. Персі заявив свою підтримку для радіовисилень „Вільна Европа" і „Радіо Свобода"

Вашингтон. — Республіканський сенатор із Іллинойс Чарльз Г. Персі сказав, що радіовисильні „Вільна Европа" і „Радіо Свобода" чимало спричинилися для того, що населення Східньої Европи та Совєтського Союзу тепер набагато краще поінформовані. Промовляючи в Сенаті 31-го травня ц.р., сенатор Персі тоді вніс законопроєкт, який передбачає дальше субвенціонування згаданих радіовисилень, а також створення спеціяльної „Колеґії Міжнародних Радіопередач", яка управляла б публічними фондами, призначеними для „Вільної Европи" і „Радіо Свобода". У своїм виступі перед Сенатом, сен. Персі також сказав, що далі існує потреба продовжування праці цих радіовисилень, бо совєтський та інші комуністичні уряди все ще не дозволяють на вільну пресу, чи на свобідне поширення інформації з допомогою радіо та телевізії. Він заявив, що ці уряди безнастанно стараються заглушувати свобідну інформацію, яка приходить з-за кордону. Сенатор Персі — давній приятель „Вільної Европи" і „Радіо Свобода". Останнього року він був одним з провідників успішної боротьби за збереження цих радіовисилень. А промовляючи в Сенаті останнього місяця, він заявив, що готовий знову боротися за них, бо вони дуже важливі для народів Східньої Европи.

Починають розбудову Українського Народного Дому в Нюарку і околиці

Ірвінґтон. — В п'ятницю 1 червня тут відбулися надзвичайні загальні збори членів Українського Народного Дому, на яких крім переведення деяких змін в статуті УНДому, обмірковано початок робіт під кутом побільшення і розбудови дотеперішніх приміщень. Про намічені пляни розбудови ширше поінформували: голова УНДому інж. М. Семанишин, який є також головою фінансової комісії та його заступник Ярослав Яворський. Від будівельної комісії говорив д-р Петро Богданський. Заплановані роботи оцінені на суму 300.000 долярів. По закінченні робіт українська громада в Нюарку-Ірвінґтоні, Мейплвуді та Оренджес матиме вигідний громадський центр, де буде зосереджуватися праця 29 різних організацій, які належать до Українського Народного Дому. УНДім нараховує 584 членів, які вплатили близько 70.000 долярів на всіх задекларованих понад 90.000 долярів. Щоб почати заплановані будівельні роботи, комітет мусить мати ще додаткових 35.000 дол. З цією метою заплановано на найближчий час посилену збіркову акцію і фінансова комісія, яка розпрацювала плян збірки фондів, є певна, що до початку робіт цю суму члени УНДому складуть. На самих зборах зібрано додатково готівкою і деклараціями близько 4,000 дол.

ПОЛІТИЧНА РАДА УЖКА ВІДБУЛА НАРАДИ

Ню Йорк. — Центральною темою третього засідання Політичної Ради Українського Конґресового Комітету, що відбулося тут минулої суботи 2 червня, була конфронтація поглядів на українську спільноту в ЗСА між представниками старшого покоління і молоді. Підставу для такої конфронтації дали доповіді трьох представників молодого покоління: координатора Конференції Молодечих і Студентських Організацій при УККА мґр Христини Кульчицької, молодого професіоналіста д-ра Ігора Кунаша та голови Світової Управи Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського Богдана Футали. Доповідачі з'ясували свої погляди на українську спільноту в ЗСА, її організаційну структуру, позитиви і неґативи ,а також вказали на те, якою вони хотіли б цю спільноту бачити. Христина Кульчицька зупинилася у своїх заввагах в першій мірі над проблемами організаційного порядку та над питанням змісту праці УККА і його складових організацій. Вона відзначила, що найбільшим нашим недоліком з точки зору молодого покоління є наголошування форми, а не змісту в нашій організаційній праці. Навіть виховання патріотичного наставлення має фактично формальний характер, за яким губиться зміст. В нас далі нез'ясоване питання нашої ідентичности, ми до кінця не усвідомлюємо собі загрози з боку всіх тих факторів, які приспішують нашу асиміляцію. Одним з таких факторів, який в оцінці референтки найнебезпечніший — це мішані подружжя. Д-р І. Кунаш заторкнув окремі аспекти зовнішньо-політичної діяльности українського організованого життя. Наша спільнота, говорив він, хворіє „еміґраційним провінціоналізмом", ми заглиблені в наших організаційних конфліктах і спорах, які є чужі і просто незрозумілі для молодого покоління. У підсумках І. Кунаш наголосив конечність розбудови „наукової бази" для української зовнішньої діяльности, про що повинен подбати УККА. Б. Футала подав аналізу студентського сектора. На зібраних статистичних даних він показав незадовільний стан на цьому відтинку, на брак ширшого і глибшого зацікавлення серед наших студентів українськими проблемами. Все таки, цей брак зацікавлення поточними справами українського організованого життя не можна ідентифікувати з відчуженням від українства. В доказ цього Б. Футала навів дані про активний інтерес, який виявляють наші студенти до подій в Україні, про їхню реакцію на політику совєтського режиму, арештування інтелектуалістів тощо. В. Футала зокрема наголосив бажання студентів мати форум для вільного обміну думками та право на критику. Знову ж старше громадянство не повинно вважати критичних голосів, чи навіть неґативної оцінки молоддю його діяльности як якесь протигромад-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Президія Секретаріяту СКВУ відбула наради в підготові до Другого Конґресу

Роттердам, Голляндія. — Чергове засідання Президії Секретаріяту СКВУ відбулося тут в готелі „Реґіна" 28 травня 1973 р., з участю президента СКВУ мґра Антона Мельника, генерального секретаря д-ра Святомира М. Фостуна і скарбника мґра Омеляна Коваля. Президія обговорила в цілій ширині питання і справи підготови Другого Конґресу СКВУ, що й було найважливішою точкою ділових нарад, розглянула проведені праці Підготовчого Комітету та його Комісій — Організаційної і Програмової — та схвалила діяльність Комітету й Комісій. Президія зробила перегляд проєкту програми Другого Конґресу, внесла доповнення і зміни до проєкту статуту СКВУ, обміркувала питання дальших переговорів з українськими політичними силами, як також можливості встановлення почесного членства СКВУ. Під час нарад Президія апробувала тимчасово правильник Ради для справ культури, обговорила фінансові питання, прийняла рішення про розв'язання Світової Координаційної Ради Жіночих Організацій (СКОРАЖО) на пропозицію Пленарної Сесії СФУЖО та ознайомилася зі зверненням СУОА і УБККомітету - Бразилія. Зважаючи на те, що в червні відбуватиметься в Парижі Надзвичайний Собор Української Православної Церкви, Президія репрезентуватиме СКВУ на цьому Соборі.

У зв'язку із жалобними відзначеннями 35-річчя трагічної смерти сл.п. полк. Євгена Коновальця, що відбулися в неділю, 27-го травня, Президія взяла участь у них, а також, користаючи із приявности політичних і суспільно-громадських діячів, відбула з ними зустрічі в цілі обговорення різних питань і проблем СКВУ та українського організованого життя.

В Бразилії відзначено сторіччя НТШ

Куритиба, Бразилія (ОУПС). — „Ювілей української науки — сторіччя Наукового Товариства ім. Т. Шевченка" в 1973 р. відзначають українські громади в Вільному Світі в різних формах і відповідно до місцевих спроможностей. Після започаткування цього ювілею в західній Канаді в лютому ц.р., прийшла черга на Бразилію. З ініціятиви проф. Яр. Рудницького й заходами всіх громадських установ і організацій в столиці Парани — Куритибі відбулося „свято української науки" в неділю 20-го травня в великій залі Українського Хліборобсько-Освітнього Союзу в приявності чисельно зібраних представників громадянства.

Свято відкрив коротким вступним словом пан Роман Орищин, заступник голови Союзу і покликав почесну Президію в особах Преосв. Кир Йосифа Мартинця, ЧСВВ, епископа-екзарха українців католиків у Бразилії, д-ра М. Матіського, голову Українсько-Бразилійського Центру Українознавства, проф. Оксану Борушенко й гостя з Канади проф. Яр. Рудницького, що виголосив першу доповідь, даючи огляд історії й заслуг НТШ для української науки й української справи взагалі. Обговорюючи окремо науково-організаційну структуру українських дослідників у Вільному Світі, він висловив ідею об'єднання НТШ й УВАН в одну науково-дослідчу установу під спільною назвою „Наукове Т-во ім. Т. Шевченка — Українська Вільна Академія Наук" з уваги на тотожність завдань, потребу концентрації допомоги з боку громадянства й теж з уваги на майбутню атрактивність молодого наукового нарібку, що йому тяжко зрозуміти доцільність існування аж двох українських „академій наук" в широкому світі. — Другу доповідь, присвячену праці НТШ в ділянці науко-

(Закінчення на стор. 5-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Найздоровіша система

Голова одної з найважливіших у Конгресі Комісії шляхів і способів у Палаті Репрезентантів, конгресмен Вілбур Міллс, демократ з Аркензо, у своїй великій промові минулого тижня виступив рішуче проти малодухів та малькотентів, які вбачають у теперішній інфляції загин американської економіки і в теперішній скандалізації Вотергейту параліч американської державно - політичної системи. Він ствердив, що, навпаки, власне реакція на виявління політичного скандалу вказує на здорову державно-політичну систему, яка пережила вже багато криз і так само переживе цю останню кризу, без шкоди для сили держави і для добробуту її громадян.

Конгресмен Міллс, економіст, отже — як усі, що оперують цифрами, прагматист, казав стовідсоткову правду. Американська державно-політична система здорова тому, що з усіх існуючих державних систем демократія західнього зразку — найтривкіша, найздоровіша. Вона складна, вона вимагає зрілости народу, вона вимагає поміркованости, толеранції та розсудливости від керівників суспільства і, тим паче, від відповідальних за долю держави людей — членів законодатної та виконавчої установ. Але вона найлегше переборює всі труднощі, бо найкраще знаходить шляхи, які виводять країну з лябіринту суперечностей. Люди завжди грають вирішну ролю. Але тоді, коли у диктаторських системах зміна людей потрясає до основ всю систему, утотожнену з диктатором і його клікою, в демократичних системах люди на керівних постах є вибранцями народу, який є сувереном, тривкою позицією держави.

Американська демократична система ще складніша, але ще тривкіша за системи західньоевропейських конституційно - демократичних держав. Бо там уряд залежить від парляментарної більшости і від довір'я чи недовір'я химерного парляменту. В Америці президент є одночасно головою держави, головою уряду та головним командувачем збройних сил і його не може „скинути" Конгрес, хіба засудженням у спеціяльному процесі „імпічменту", чого не було за всю історію Америки. Демократична більшість в обох палатах теперішнього Конґресу раз-у-раз не погоджується з республіканським президентом, але державницький патріотизм і державницький спосіб думання законодавців, як і членів Уряду, завжди знаходять плятформу погодження.

„Кордон на замку"

Одною із спірних проблем, яка не дозволяє домовитися представникам західніх держав та СССР і совєтського бльоку, є проблема „вільного обміну людей та ідей" між Заходом і Сходом. Не зважаючи на неприховуване бажання дістати максимальну фінансову й технічу допомогу від західніх держав, а в першій мірі від ЗСА, совєтський режим ніяк не хоче погодитися на те, щоб між усіми країнами світу був уможливлений вільний обмін ідеями та людьми, щоб було дозволене вільне подорожування, щоб громадяни кожної країни мали змогу одержувати будь-яку літературу, могли вільно слухати радіомовлення та оглядати телевізійні передачі.

Недавно інформовано про те, що під натиском Заходу Москва нібито погодилася на те, щоб дозволити „вільний обмін людей та ідей". Залишається, однак, відкритим питання про те, наскільки таке погодження має вартість, знаючи про хворобливий страх режиму перед будь-якою вільною думкою.

Про те, якою є справжня настанова Москви до справи „вільного обміну людей і ідей", свідчать голоси совєтської преси з приводу відзначування в СССР т. зв. „Дня Прикордонника". Мова тут про вшановування тих військових загонів КҐБ, які „тримають на замку" кордони СССР. Цьогорічне відзначування „Дня Прикордонника" пройшло під кутом наголошування власне успішности боротьби з „ідеологічною диверсією", або інакше з „вільним обміном ідей". Совєтська преса підкреслювала при цій нагоді, що „певні кола на Заході" намааються пропихати свої „антирадянські ідеї" в СССР, перекидати на терен СССР „всіляку друковану писанину, отрусну буржуазним націоналізмом". В статтях наводиться приклади, як прикордонним КҐБ-істам щастить з розкриванням таких намагань і як успішно вони „видворяють" з СССР „ідеологічних диверсантів".

Очевидно, в такій атмосфері годі й надіятися, щоб плян „вільного обміну людьми і ідеями" між Заходом та СССР і його сателітами міг би бути переведений в життя. Навіть підписавши договір в цій справі, СССР зробить усе, щоб до такого вільного обміну ідеями та людьми не допустити. Згідно з пляном Москви, совєтський кордон мусить і надалі залишатися „на замку".

М. Сосновський

НАПЕРЕДОДНІ ПРИЇЗДУ ДО ЗСА БРЕЖНЄВА

Відвідини генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва в ЗСА заторкують цілий ряд аспектів міжнародної політики, а разом з цим вужче питання совєтсько - американських взаємин. Ще один важливий аспект поїздки Брежнєва стосується внутрішніх совєтських відносин і ситуації в СССР на сучасному етапі. В першому випадку маємо справу з переговорами про заборону обмеження атомового зброєння та з проєктом Европейської конференції безпеки та співпраці, замирення у Південно - Східній Азії та на Близькому Сході, а в другому — з питанням совєтсько-американської співпраці на різних відтинках наукового, культурного і господарського життя, технологічних дослідів та з питанням масової фінансово - технічної допомоги ЗСА для СССР. З цим в'яжеться також проєкт спільних дослідів космосу і міжплянетних польотів. Внутрішня ситуація в СССР у загальному контексті дипломатично - політичної акції Кремль має похідний характер, але є незвичайно важливим елементом цієї акції, про який, очевидно, не говориться.

Мова деяких документів

Під кінець квітня ц. р. в Москві відбувся пленум Центрального Комітету КПСС, присвячений питанням совєтської зовнішньої політики. На цьому пленумі доповідав Л. Брежнєв „про міжнародну діяльність ЦК КПСС по здійсненню рішень XXIУ з'їзду партії". У постановах пленуму, які віддзеркалюють головні тези доповіді Брежнєва, говориться про те, що мета совєтської політики на сучасному етапі — забезпечити у світі тривалий мир і що зговорення між СССР та ЗСА під час переговорів на найвищому рівні в Москві 1972 р. створило для цього надійні передумови.

„Переломовим етапом у розвитку радянсько - американських відносин стала московська зустріч радянських керівників з президентом США у 1972 році", — стверджується у цих постановах. „У відомому документі „Основи взаємовідносин між Союзом Радянських Соціялістичних Республік і Сполученими Штатами Америки", підписаному в Москві 29 травня 1972 року генеральним секретарем ЦК КПРС Л. Брежнєвим і президентом США Р. Ніксоном, зформульовано принципові вихідні позиції для розвитку радянсько - американських відносин у нових умовах. Цим документом закладено основи двостороннього взаємовигідного співробітництва в різних сферах. Він містить також зобов'язання обох сторін „зробити все можливе, щоб уникнути воєнних конфронтацій і запобігти виникненню ядерної війни". Тим самим закладено фундамент для дальшого розвитку радянсько - американських відносин".

Кілька днів пізніше, з датою 3 травня президент Ніксон подав Конгресові своє звідомлення на тему „Зовнішня політика ЗСА на 1970-ті роки — творення тривалого миру". У цьому звідомленні, коли йдеться про американсько - совєтські взаємини, написано таке:

„Упродовж тижня 22-29 травня 1972 року З'єднані Стейти і Совєтський Союз започаткували вирішальний відступ від конфронтацій минулого чвертьсторіччя. Ми погодилися обмежити розвиток стратегічного озброєння. Ми встановили ряд основних принципів, на базі яких будемо формувати наші відносини. Ми створили систему договорів, які уможливлять нормальнішу двосторонню співпрацю... У кінцевому ефекті ми надіялися вплинути на витворення спільного заінтересування для того, щоб втримати і розвинути міжнародну структуру, сперту на самоопануванні в змаганні за національні інтереси... Я переконаний, що тепер ми зробили цей засадничий крок на шляху звільнення наших країн від постійних конфронтацій. Від конфронтацій ми перейшли до переговорів, а відтак до поширення обсягу співпраці, коли йдеться про окремі ділянки".

Як бачимо, мова цитованих документів майже ідентична. Обидві сторони: американська і совєтська — визначають перед собою тотожні цілі і декларують свою готовість з'єднати зусилля, щоб забезпечити у світі „тривалий мир". В такому контексті треба дивитися на приїзд Брежнєва до ЗСА. Идеться тут уже не про устійнення передумов американсько - совєтської співпраці, а про конкретні „овочі" цієї співпраці.

Фактичні причини совєтського „миролюбства"

Наголошування Москвою виключно „мирних намірів" та бажання причинитися до „тривалого миру" у світі на засаді співіснування різних систем і найновіша „мирна офензива" на терені Західньої Европи зумовлені внутрішніми причинами. На них, між іншим, вказав президент Ніксон у згаданому вище посланні до Конгресу. З одного боку йдеться тут про розкол всередині колись монолітного совєтського бльоку, і дуже реальна загроза збоку комуністичного Китаю для цілости совєтсько - російської імперії. З другого боку — труднощі внутрішнього порядку, з якими московський центр не може собі дати ради від самого початку існування СССР.

Відомий знавець підсовєтської дійсности проф. 3.

(Закінчення на стор. 5-ій)

Ярослав Курдидик

НОВИЙ МИР ПІД СТАРИМИ БОМБАМИ

Хоч уже досить давно закінчилась війна у В'єтнамі, навіть, як писалося із „почестю для ЗСА", але мала і дуже дошкульна війна у Камбоджі триває далі. Вона почала прибирати на силі особливо з того часу, коли американські літаки з летовищ у Тайленді, включно з бомбардувальниками Б-52 розпочали переводити налети на територію Камбоджі, яка останнім часом змаліла до 20% з того, що ще контролює уряд Льон Ноля.

Коли підписано перемир'я у Парижі, Г. Кіссінджер заповів, що між обидвома В'єтнамами майже автоматично замирення наступить в Ляосі, а згодом і в Камбоджі. Але, не зважаючи навіть на відновлені між Кіссінджером і Ле Дук То переговори, немає ще ніяких конкретних познак на замирення у Камбоджі, а в Ляосі розпочато посилені налети на шлях Го Чі Міня.

Три роки тому, коли ґенерал Льон Ноль здетронізував князя Сіганука, припускали, що комуністичних повстанців, які називають себе Кмер Рудж, немає більше, як 2-3 тисячі. За найбільшу загрозу для Камбоджі уважали північних в'єтнамців і в'єтконгів, 50 тисяч яких скупчувалися на базах, розкинених вздовж кордону з Північним В'єтнамом. Тоді за згодою Льон Ноля американські і південнов'єтнамські війська вступили до Камбоджі з метою знищити ці бази. З того часу число північнов'єтнамського війська, яке ще перебуває на тих базах, зменшилось до 15 тисяч, зате сили Кмер Рудж зросли до 40-50 тисяч і контролюють майже 80% території Камбоджі.

Ядро Кмер Рудж зросло особливо з того часу, коли вишколені у Північному В'єтнамі їхні побратими повернулися і почали організувати військові школи. Про це дізналися у Пном Пені щойно в 1971 році від полонених комуністичних партизанів, що зараз таки по закінченні війни з Францією у 1954 р. втекли до Ганою, де перейшли бойовий та ідеологічний вишколи.

Коли скинено Сіганука, ці кадри прийшли шляхом Го Ші Міня, заявляючи, що йдуть визволяти Камбоджу. Насправді вони не визнають Сіганука своїм зверхником, який сидить безсилий у Пекіні, а водночас борються проти уряду Льон Ноля. Дійсними провідниками для Кмер Рудж є двоє старих камбоджських комуністів, Іан Сарі та Тіоун Мун.

З уваги на те, що бої в Камбоджі та Ляосі постійно посилювалися, президент Р. Ніксон з'ясував був двічі свою точку зору. Обвинувачуючи Північний В'єтнам у постійному порушуванні перемир'я, він розпочав цілу чергу дипломатичних ходів, після чого заявив, що ЗСА „не відвернулися спиною до Індо-Китаю". В міжчасі розпочалися дії, які мають переконати Ганой, що президент не обмежуватиметься самими тільки словами.

Протягом двох місяців американське летунство безперебійно бомбить скупчення ворожих військ у Камбоджі, а тепер ця „летунська парасоля" розпростерлася також на Ляос. З черги Президент наказав припинити очищування замінованого узбережжя Північного В'єтнаму. А незалежно від цих дій Пентагон заявив, що, всупереч мировому договорові відновлено розвідчі лети над цілою територією Північного В'єтнаму.

Президент уважно слідкує за положенням в Індо-Китаї, де сповільнюються й ламаються всі зусилля ЗСА вдержати у належній справності „мирову машинерію". Появилися вістки, що одною із головних причин, чому Кіссінджер відновив переговори з представником Ганою, безпосередньо і остаточно вияснити, чому комуністи використовують перемир'я для розбудови своєї збройної сили і перекинення до Південного В'єтнаму через Ляос значно більшої кількости військ і боєприпасів, як це було перед весняною офензивою.

Західні дипломати в Сайґоні вважають, що нагромадження Північним В'єтнамом збройної сили має своїм завданням: зробити пресію на президента Тіє, щоб він пішов на всі можливі поступки в користь Ганою, а якщо Тіє на це не погодиться, тоді розпочати нову офензиву, щоб розтяти Південний В'єтнам на дві частини із головним натиском з Камбоджі і Ляосу.

Треба сумніватися, що Сайгон зможе перебрати на себе ввесь тягар бойових дій без американської активної підтримки. А на допомогу ляоських і камбоджських урядових військ годі розраховувати, як на повноцінну бойову силу. Хоч Камбоджа має 180-тисячну армію, а Ляос 75-тисячну і обидві армії за оцінкою фахівців добре озброєні, кореспонденти, мабуть, не помиляються, порівнюючи Камбоджу і Ляос з Південним В'єтнамом 10 років тому за часів покійного президента Дієма. В обидвох країнах немає того, що найважливіше — належного бойового духа, а тим часом комуністичні повстанці, маючи постійні успіхи, рішені воювати аж до перемоги.

Немає сумніву, що ініціятива ЗСА і всі їхні зусилля в осягненні миру в Індо-Китаї не мають помітного успіху. Члени мирової комісії „поділилися своїми ролями роз'ємців". Представники Канади та Індонезії якнайбільш об'єктивно розглядали та розсуджували непорозуміння і часті зудари між військами обидвох В'єтнамів, тоді як представники Польщі та Мадярщини завжди в усьому намагались звалити вину на Південний В'єтнам.

Чи і в якій мірі ЗСА посилять заходи політичного та мілітарного порядку — покаже найближче майбутнє. Якщо всі мирові зусилля не вдадуться, тоді ЗСА не залишиться нічого іншого, як наново замінувати порти і бомбардувати цілий Північний В'єтнам. Одинока такого роду розв'язка насовується бодай у теорії.

А в практиці? В Конґресі і Сенаті назріває щораз більший опір проти того, щоб Америка знову втягнулася під будь-яким претекстом у цю „брудну і непопулярну війну" . . .

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

МІСТА НЕДАЛЕКОГО МАЙБУТНЬОГО

За провісника таких міст слід вважати новозбудовану столицю Бразилії — тієї самої назви. Вона розташована на червоному ґрунті Центрального Плято, приблизно за 500 миль на північний схід від старої столиці Бразилії Ріо де Жанейро.

Місто Бразилія — це далекий стрибок в майбутнє не тільки самою формою побудови, але й сміливістю архітектурних задумів та іновацій, які, до речі, вже наслідує півсвіту. В новій столиці Бразилії люди поселюються дослівно зі скорістю лявини; сьогодні вона начисляє понад 400.000 мешканців, але це число, за загальним переконанням бразилійського уряду, має подвоїтися впродовж найближчих п'ятьох років.

Побудова Бразилії має форму величезного літака, крила якого становлять торговельні та житлові дільниці, а ніс — скляні бльоки міністерств. Стрункий хвіст цього урбаністичного літака вистрілює вгору в формі тринової телевізійної антени. Але магнетна сила, що стягає до цього міста кожного року сотки тисяч туристів — це його супероригінальна структура, під чародійним доторком якої будівлі пнуться неначе птахи вгору. Форма будівель не має однорідного характеру і часто-густо заскакує глядача архітектурною екстраваґанцією та іноваційною сміливістю, але цілість в загальному справляє імпозантне враження і становить суміш двох архітектурних концепцій, які репрезентують два світової слави архітекти: Лючіо Коста та Оскар Німаєр.

До шедеврів їх архітектурної творчости слід зачислити „Палац Світанку", який вважають відповідником бразилійського Біл. Дому. Його два поверхи, закосичені граціозно витонченими луками, надають тій будові незвичайно естетичного та оригінального враження. Не менш цікаво та оригінально запроєктована римо - католицька катедра, зігнуті колони якої вистрибують вгору поза обсяг будівлі і нагадують величезну тернову корону або пальці руки, простягнуті до неба. Будівлі Сенату і Сойму нагадують дві великі миски, з яких одна обернена догори дном. Побіч них пишаються дві 28-поверхові вежі - близнюки, в яких приміщені адміністраційні уряди бразилійського конґресу.

Амфітеатр, в якому проходять щодня високомистецькі імпрези, має форму величезної морської мушлі з феноменальною акустикою.

Крім архітектурних чудес, це місто може похвалитися чудесами техніки. До них слід зачислити модерну греблю на ріці Параноа, що творить велике штучне озеро, яке оперезує ціле місто блакитним перстенем води. Тут мешканці Бразилії ловлять рибу, купаються та управляють водний спорт.

На жаль, не всі держави мають змогу побудувати собі нові столиці, як це зробила Бразилія. Але більшість із них продумує зате над їх перебудовою та модернізацією. Згідно зі статтею, що її опубліковано в місячнику „Юнеско Кур'єр", більшість европейських та азійських міст мають архаїчну структуру вулиць, напрямлених до центру міста, які спричиняють загущення комунікаційних шляхів, перенаселення міст та всі модерні лиха — забруднення довкілля, спаралізування транспорту та високий відсоток автомобільних випадків.

Цю проблему пропонує розв'язати відомий японський пляновик та архітект Кензо Танґе випрямленням комунікаційних шляхів японської столиці вздовж затоки Токіо, над якою були б побудовані житлові приміщення для 3-ох мільйонів людей. Комунікація тієї частини міста - мегаполісу відбувалася б триповерховими, 10-алейними шляхами, якими проїжджало б 200.000 автомобілів на годину, тобто в 20 разів більше за автомобільну посмість усіх американських гайвеїв.

Іншу розв'язку міської комунікації XXI сторіччя передбачає д-р Константінос Доксіядіс з Атен, один із найбільших міських пляновиків світу. На його думку, комунікація в майбутніх містах буде проходити під землею. Всі закупи в крамницях будуть пересилані проводами в спеціяльнім опакуванні, безпосередньо до мешкань покупців, а коло кожного житлового осередку будуть розташовані зелені парки.

Під теперішню пору фірма Доксіядіс працює над кількома великими міськими проєктами в Европі та обох Америках. Европейський проєкт охоплює організаційний розвиток басейну французької ріки Рон, а в Північній Америці над проєктом будови Меґаполісу Великих Озер, що мав би бути пов'язаний довжелезним коридором, який проходив би з Милвокі до Піттсбургу, крізь такі міста, Чікаґо, Детройт, Толідо та Клівленд. Ці всі проєкти згадана фірма переводить, користуючися допомогою електричного компютора, що з початкових інформацій та даних виготовляє зорові мапи та графікони, на основі яких фірма робить рішення в плянуванні майбутнього характеру і форми міст.

„День прикордонника" в СССР під знаком боротьби з „ідеологічною диверсією"

Москва. — 28 травня в СССР відзначувано т. зв. „день прикордонника", тобто спеціяльних військ КҐБ, які „тримають на замку" совєтські кордони. Вся совєтська преса присвятила цій „події" багато уваги, підкреслюючи заслуги прикордонних військ у ліквідації диверсантів. „Радянська Україна" напередодні „дня прикордонника" пише, що „на протязі всієї 55-річної історії радянських прикордонних військ комуністи були і є тією силою, яка цементує, згуртовує наші військові колективи... Кордон живе напруженим бойовим життям. Воїнам у зелених кашкетах часто доводиться зустрічатися з різними формами підривної діяльности імперіялістичних сил, спрямованої проти СССР та інших країн соціялістичної співдружности. Останнім часом певні кола Заходу особливу увагу приділяють ідеологічним диверсіям. Використовуючи широкий розвиток туризму, ділові та приватні поїздки іноземних громадян у нашу країну, вони намагаються закинути до нас всяку друковану писанину, отрусну буржуазним націоналізмом, антирадянщиною. До яких тільки хитрощів не вдаються вони, щоб досягти цієї мети. Використовуються тайники автомашин, чемодани з подвійним дном та багато іншого. Але завдяки пильності радянських прикордонників початок їх вояжу стає фіналом тутже, на кордоні. Так було, наприклад, з автотуристами з Англії Гаррісом Девідом і Сімпсоном Річардом, у яких при огляді було виявлено понад 200 книжок ідеологічно шкідливого змісту. Гарріс і Сімпсон були негайно вислані за межі СРСР". Стаття у „Радянській Україні" і сотки статтей на тему „дня прикордонника" в совєтській пресі виявляють, наскільки далі вразливою є совєтська система на зовнішні ідеологічні впливи і як мало довір'я має совєтський режим до свого населення, намагаючися охоронити його перед зовнішніми впливами з допомогою військових загонів, розташованих здовж кордонів.

А. Юриняк

УКРАЇНСЬКІ БАНДУРИСТИ НАД ПАЦИФІКОМ

„Минулої долі далекії дні,
Недоля сучасна, прийдешні бої —
Все в пісні злилось невмирущій."

1973 рік українці Каліфорнії пам'ятатимуть довго: це бо вперше до них завітала славна Капеля бандуристів ім. Т. Шевченка, що свій осідок має за дві з половиною тисячі миль — в Детройті.

Відзначаючи 55-ту річницю існування, Капеля вирушила в подорож на побережжя Пацифіку і після концерту в Сан Дієго 5-го травня ц.р., наступного дня (неділя 6 травня) виступила в Лос Анджелесі в найбільшій концертовій залі „Шраїн авдиторії" при вулиці Джеферсон з великою програмою, бо аж 19 точок (10 в першій частині і 9 в другій).

На початку були три церковні релігійні співи: „Христос Воскрес", „Херувимська" (Д. Бортнянського) і „Благослови душе моя" (К. Стеценка), опісля чергувалися пісні героїчно-вояцькі („Гей нум, хлопці до зброї", „Ой видно село", „Пісня про Ю. Тютюнника") з піснями ліричними та жартівливими („Як давно", муз. Гр. Китастого, „Тихесенький вечір" — П. Грабовського, „Ішов козак" М. Леонтовича) і в'язанка народних жартівливих пісень.

Усі пісні звучали добре. І коли автор цих рядків найбільше сподобав „Херувимську" „Ой видно село" і „Пісню про Тютюнника", то це ще не означає, що інші точки виконано слабше, а вказує лише на індивідуальний смак.

Добре писалися солісти: Михайло Мінський („Як давно"), Петро Гончаренко („Благослови душе" і „Тихесенький вечір"), Петро Садовий („Благослови душе" і „Пісня про Тютюнника") і А. Лободицький, якого ми вперше почули. У в'язанці жартівливих пісень сопілкар М. Миронюк і бубніст М. Малкович збільшували загальний тонус безжурних веселощів, прикметних давнішому українському селу.

У другій частині не було вже церковно-релігійних і героїчних композицій, зате вщерть насичували залю ліричні, лірично-побутові пісенні шедеври, а з них ми на перші місця ставимо зворушливу пісню сучасного композитора Кривенка „Ясени" (соліст В. Кучер і О. Мороз), чудово виконану (завдяки солістові П. Гончаренкові) „Ніч яка Господи, місячна"... (аранж. Г. Китастого, слова М. Старицького) і „Човен хитається" (аранж. Е. Козак) з солістами В. Кучером і А. Лободицьким. Та це, повторюємо, наше сприймання. А ось моєму сусідові — досить видатному співакові місцевого церковного хору більше сподобалися інші пісні, а саме: аранжований М. Леонтовичем „Дударик", аранжований М. Лисенком „Ой чия ж то хата" і „коронна" точка соліста Мих. Мінського „Ой ти, дівчино заручена" (солістом-„напарником" до Мінського був п. Хомин). Бо щодо виконання справді не було чого закинути й цим точкам програми, як і другій в'язанці народних жартівливих пісень і при кінцевій коломийці (солісти: Яр. Сена і Мик .Костюк).

Беручи обидві частини, бачимо не менше десятка солістів — добрий знак, що свідчить і про наявність добрих голосів і про диригентову „зручну політику" — висувати на чоло більше число нових співаків. Та коли ми при солістах, то був би гріх з нашого боку не відзначити спеціяльно Петра Гончаренка. Хоч ми й раніше знали, що — крім організаторського та адміністративного хисту — він ще й добрий бандурист-співак, але цього разу він своїм „душевно - ліричним" тенором дослівно чарував авдиторію, що змусила його повторити строфу з „Ніч, яка, Господи", — як наддаток.

По концерті відбулося в домі Українського Культурного Осередку (УКО) прийняття-обід для капелян та гостей. Було багато промов, подяк і привітів. Але навряд чи зміст їх доходив далі почалися й чулися „сцени зустрічі друзів". Річ у тім, що стару бандуристську братію: Гр. Китастого, П. Гончаренка, М. Мінського, В. Кучера та ін. взагалі особисто знають багато українців в усіх українських осередках. А тут ще й голова Комітету Зустрічі — Петро Марцінів — сам кол. член Капелі, кол. член Капелі Кошиця Дмитро Бенко (заслужений довголітній диригент кол. хору УКО), а далі в залі появився знаний кол. диригент хору Капелі Бандуристів — Вол. Божик! Дружні обійми, цілування та оклики не давали змоги промовцям сцени закінчити свої речево подумані і з великою експресією виголошувані промови. Отже, зазначимо лише найсуттєвіші моменти згаданих промов: підкреслено велике й важливе пропаґандивне значення діяльности Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, заслуги її мистецького керівника — Григорія Китастого і незмінного й жертвенного адміністратора Петра Гончаренка, головного організатора як попередніх, так і цієї тури Капелі. На терені Лос Анджелесу величезний вклад праці в підготову виступу Капелі дало подружжя: Микола П. Новак і його дружина Надія (крім пожертви в сумі 300 дол.), діючи в рамах Громадського Комітету (зорганізованого п. М. Новаком), очоленого Петром Марцінівим.

Наступного дня капеляни виїхали в дальшу дорогу — до Сан Франсіско, де 8 травня призначено їх концерт.

Українська громада Лос Анджелесу від щирого серця ще раз бажає Українській Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка дальших успіхів, сил і витривалости в ширенні доброго імени українського народу і його мистецтва!

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(1)

Перший день нарад

Понеділок, 21-го травня 1973 р.

ПЕРША (рання) СЕСІЯ

На основі 33-ої статті статуту УНСоюзу протягом 21-го до 25-го травня 1973 р. відбулися на Союзівці, Кергонксон, Н. Й., річні наради Головного Уряду УНСоюзу. В нарадах взяли участь усі члени Головного Уряду тобто Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Головної Ради, як також головний редактор органу УНСоюзу „Свобода", а саме:

Головний Екзекутивний Комітет: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох та головний касир пані Уляна Дячук.

Головна Контрольна Комісія: мґр Іван Геврик, голова, мґр Іван Винник, д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Скальчук і д-р Михайло Данилюк.

Головна Рада: Василь Дідюк, голова, Степан Гавриш, проф. Тарас Шмагала, д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, п-і Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, проф. Михайло Куропась, Мирослав Кальба, Євген Репета і Андрій Джула.

Головний редактор „Свободи" — Антін Драган.

У нарадах взяли участь почесні члени Головного Уряду УНСоюзу, а саме: кол. довголітній головний касир Роман Слободян, попередній заст. головного предсідника інж. Степан Куропась, кол. гол. контролери Іван Іванчук і Володимир Гірняк та колишні головні радні — п-і Марія Демидчук-Чучман і Володимир Дідик. Колишній голова Контрольної Комісії д-р Володимир Ґалан та головні радні Дмитро Шмаґала і Микола Давискиба прислали привіти.

У пошані патронові УНСоюзу — Тарасові Шевченкові

Річні наради Головного Уряду попередив традиційний поклін патронові Українського Народного Союзу Тарасові Шевченкові. що відбувся перед його пам'ятником виконаним Олександром Архипенком, що приміщений перед головним будинком Союзівки. У підніжжі пам'ятника, під яким покладено вінок з цвітів, зібралися учасники нарад, до яких промовив гість, генеральний секретар Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, проф. д-р Василь Стецюк, пов'язуючи союзову традицію пошанування свого патрона з ювілеєм Товариства його імени — НТШ, якому цього року сповнилося 100-річчя. В свойому слові проф. Стецюк підкреслив, що обі установи, УНС і НТШ, прийнявши Тараса Шевченка за свого патрона, поставили собі за мету здійснювання його заповітів, НТШ у Новому Світі. Після промови відспівано Шевченковий „Заповіт".

Опісля головні урядовці удалися до великої залі павільйону „Веселка", в якій відбувалося ціле засідання Головного Уряду УНСоюзу.

І. Відкриття і прийняття порядку нарад

О годині 10.45 ранку головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір відкрив звичайні річні наради Головного Уряду УНСоюзу вступним словом наступного змісту:

Вступне слово головного предсідника Йосипа Лисогора

Мені знову припала велика приємність привітати Вас на цьому річному засіданні, що є нашими третіми з черги звичайними річними нарадами перед двадцять-восьмою Конвенцією, яка відбудеться в околиці Філядельфії в травні наступного 1974-го року.

Звіти, що їх кожний з нас представить під час цього засідання, виявлять, що 1972-ий рік був для нашого Союзу звичайним роком, за виїмком частин Пенсильвенії і стейту Ню Йорк, що їх гураґан на початку літа трагічно пошкодив. Як це завжди бувало в минулому, наш Союз був одною з перших організацій, який поспішив з фінансовою допомогою для наших людей у потерпілих районах.

Іншим турботливим розвитком було дальше спізнення конструкції будинку для наших нових приміщень. Незвичайно довгий страйк закладачів ліфтів-елевейторів, що тривав від 1-го липня 1972 до лютого 1973-го року, був головною причиною цього. Тепер будова знову сповільнилася через страйк столярів і робітників, який почався першого дня цього місяця і ще триває.

Справою, що до глибини душі тривожила кожного українця-патріота протягом цілого року, було посилене переслідування і арешти наших братів і сестер в Україні. Москва почала знову безпощадно розправлятись з українськими інтелектуалістами, які обстоювали свої намагання жити як українці на своїй власній землі. Наші публікації завзято протестували проти тих беззаконних затій Москви і наш Союз фінансово допоміг Комітетові Людських Прав при Світовому Конґресі Вільних Українців.

Оправдано можна припускати, що наше засідання цього тижня віддзеркалить не тільки піднесені настрої та запал перед-конвенційного року, але також виявить радісну гордість з нагоди 80-ліття нашого щоденника „Свобода" та 40-ліття „Українського Тижневика". Ці сто-милеві вежі в нашій історії, разом із 80-літтям нашого Союзу в наступному році є одушевлюючими подіями та справді повинні нас заохочувати та послужити нам за напрямні в наших нарадах, як і у формуванні нашої майбутньої активности.

Я певний, що всі ми, тут сьогодні зібрані, цього прагнемо і цього сподіваємося.

Opening Remark's – Joseph Lesawyer, Pres.

It is a pleasure once again to welcome all of you at this Annual Meeting which is our third and last such regular yearly conference prior to the 28th Convention which will convene in the Philadelphia area in May, 1974. The reports that will be presented by each of us at this meeting will disclose that 1972 was a routine year for our Association except in parts of Pennsylvania and New York State that were tragically damaged by a hurricane early last summer. As always in the past our Soyuz was one of the first organizations that provided financial aid to our people in the stricken zones.

Another deeply disturbing development was the continued delay in the construction of our new office building. An unusually long strike of seven months, from July 1, 1972 to February, 1973, of elevator erectors was the principal cause. Progress has again been slowed down by a carpenter's and laborer's strike that started on the first of this month and is still in effect.

A matter of heart-breaking concern to all patriotic Ukrainians all during the year was the upsurge in the persecution and imprisonment of our kinsmen in Ukraine. Moscow intensified its harsh treatment of Ukrainian intellectuals who insisted on trying to live as Ukrainians in their native land. Our publications vigorously protested these illegal actions and Soyuz contributed financially to the Human Rights Committee of the World Congress of Free Ukrainians.

It is fair to assume that our meeting this week will not only reflect the excitement and stimulation of a pre-convention year but also joyful pride on the occasion of the 80th Anniversary of our revered daily Svoboda and the 40th Anniversary of the Ukrainian Weekly. These milestones in our history together with the coming 80th Anniversary of Soyuz next year are inspiring events that should indeed encourage and guide us in our deliberations as well as in formulation of future policy.

I am certain that that is the hope and desire of all of us gathered here today.

Після цього Йосип Лисогір запропонував прийняти порядок нарад засідання Головного Уряду в тексті, встановленім Головним Екзекутивним Комітетом.

Колишній головний контролер і обласний організатор Володимир Гірняк запропонував вставити до порядку нарад справу його емеритальної пенсії. Рішено розглянути цю справу в точці 15 „Різні справи".

Головні радні Василь Дідюк і інж. Анатолій Дорошенко запропонували, щоб звітування Головної Контрольної Комісії відбулося після всіх звітів, що однодушно, після дискусії схвалено.

Головний контролер д-р Іван Скальчук запропонував доповнити порядок нарад двома окремими точками, присвяченими справам 28-ої Конвенції УНСоюзу, що має відбутися в травні наступного року, та справі Фонду Катедр Українознавства. Його внесення піддержав головний контролер дир. Іван Винник. В дискусії над внесенням узяли участь: І. Винник, Анна Гарас, І. Геврик, М. Данилюк, А. Дорошенко, Я. Падох, І. Скальчук, І. Телюк, Б. Футей, Анна Чопик і Т. Шмаґала. Рішено віддати розгляд питань зв'язаних з ФКУ Комісії публічних зв'язків й преси, та вставити на порядок нарад, як точку ч. 11, справу 28-ої Конвенції. На внесення головного контролера мґра І. Геврика, піддержане головним радним А. Джулою, замкнено дискусію над порядком нарад, схвалено однодушно прийняти цілий порядок нарад із переголосованими змінами.

ПОРЯДОК НАРАД
РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

1. Відкриття і прийняття порядку нарад
2. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету:
   а) головного предсідника Йосипа Лисогора
   б) заступника гол. предсідника Івана Телюка
   в) заступника гол. предсідника на Канаду сен. Павла Юзика
   г) заступниці гол. предсідника Марії Душник
   ґ) заступника гол. предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана
   д) головного секретаря Ярослава Падоха
   е) головного касира Уляни Дячук
3. Звіт головного редактора Антона Драґана
4. Звіт членів Головної Ради
5. Звіт про Союзівку Володимира Кваса
6. Звіт Головної Контрольної Комісії і її членів
7. Дискусія над звітами
8. Прийняття звітів.
9. Справа будови нового дому УНС і зв'язаної із цим окремої корпорації УНС
10. Звіти і пропозиції Комісій:
    а) Комісії для Публічних Зв'язків і Преси
    б) Комісії для Жіночих Справ
    в) Комісії для справ Молоді
    г) Комісії для справ Спорту
    ґ) Комісії для Канадських справ
    д) Комісії для Фінансових справ
    е) Комісії для Організаційних справ
    є) Культурної Комісії
    ж) Стипендійної Комісії
    з) Виховно-Дослідчого Комітету
    и) Статутової Комісії
11. Справа 28-ої Конвенції УНСоюзу
12. Дискусія над звітами і пропозиціями Комісій та їх схвалення
13. Рекомендації членів Головного Екзекутивного Комітету та їх схвалення
14. Схвалення бюджету
15. Різні справи
16. Закриття нарад.

Після цього головний предсідник проголосив, що наради над точкою першою закінчені й на порядок нарад приходить точка друга тобто звітування.

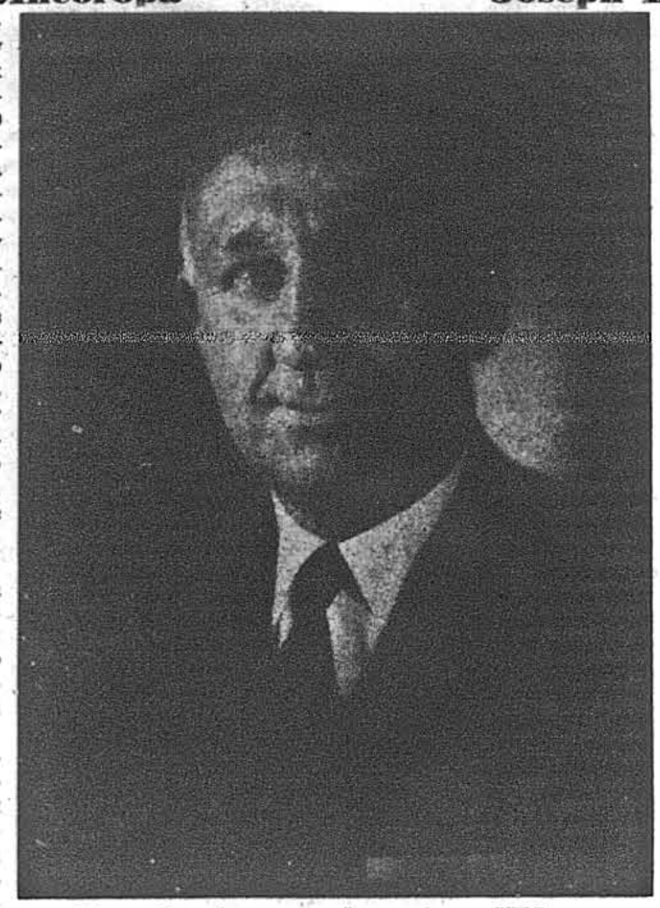
2. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Ще перед початком звітування заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан запропонував, щоб головні урядовці додатково не звітували, бо їхні звіти були надруковані й доручені всім учасникам нарад, які з ними обзнайомленні й тому немає потреби їх повторювати. Це заощадить час на наради над майбутнім УНСоюзу. В часі короткої дискусії, в якій взяли участь п-і Анна Гарас, інж. Мирослав Кальба, д-р Богдан Футей і мґр Іван Винник, які висловилися за цим, щоб звітодавцям залишити змогу 5-хвилинного звітування, якщо вони собі цього бажатимуть, В. Сохан відтягнув своє внесення, а учасники нарад цю пропозицію прийняли.

Після цього головний предсідник передав ведення нарад свому першому заступникові проф. Іванові Телюкові й на його запрошення приступив до звітування.

3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Йосип Лисогір, головний предсідник УНСоюзу

У 1972 році діяльність Українського Народного Союзу з його 395 Відділами у 28-ох стейтах і Дистрикті Колюмбії в З'єднаних Стейтах та 69 Відділами в Канаді відзначалась більшим натиском на активність низових братських клітин у багатьох ділянках і скромним поступом у майже всіх наших департаментах. Збільшене число Союзових Днів і фестивалів сприяло відродженню організаційного патріотизму, що — з часом — матиме позитивний наслідок у нашому майбутньому поступі. У минулому році зорганізовано більше число нових членів, продано грамот на життьове забезпечення на більшу суму і цілість забезпечення зросла до нових висот. Активи і резерви встановили нові рекорди, як ми поступали вперед фінансово, головно завдяки прибуткові з інвестицій та твердій контролі над видатками.

Наші члени отримали значно вищі користі у формі готівкових дотацій, стипендій і дивіденд. Головна Канцелярія і наші публікації далі служили всім нашим Відділам та окремим членам з однаковою швидкістю, діловістю і відданістю. Союзівка, що її багато наших членів вважають за свій другий дім, зберегла свою славу, як найбільш популярна відпочинкова оселя і виявила зріст у фізичному й матеріяльному аспектах.

Менш корисні позиції виявились у спорадничих втратах у цілому й активному членстві, у зменшенні прибутку з членських внесків у другому з ряду році, у вищих коштах організування нових членів, у втратах з уневажнених гіпотечних позичок, у зрості числа смертних випадків, у вищих прибуткових податках в Канаді, у недостатньому поступі у винаймі приміщень у новому будинку, у дальшому загаянні закінчення будови нового будинку та зрості відсотків за позички на ту будову.

Наступне порівняння основних статистичних даних за останні два роки насвітлює наші плюси й мінуси.

Рекордовий Відділ

За кожним разом, як трапляються будь-які труднощі в організації, завжди можна припускати, що це сталося з „браку комунікації". В такій діяльності, як наша, що включає майже 500 Відділів та понад 1,500 відділових урядовців, брак комунікації-порозуміння може стати примарою. На щастя, наш Рекордовий Відділ віддавав високе першенство негайному полагоджуванні всієї кореспонден-

(Продовження на стор. 4-ій)

President's Report – Joseph Lesawyer

The 1972 operations of the Ukrainian National Association with 395 Branches in 28 states and the District of Columbia in the United States and 69 Branches in Canada were characterized by a growing emphasis on fraternal activities in nearly all of our departments. The increased number of UNA or Soyuz days or festivals ushered in a revival of organizational patriotism which should, in time, have positive effect on our future progress. Last year a greater number of new members were organized, a larger sum of life insurance protection was sold, and total insurance in force advanced to a new high. Assets and reserves established new records as we forged ahead finacially mainly because of increased investment income and the firm control over expenses.

Our members were recipients of substantially higher benefits in the form of cash grants, scholarships, and dividends. The Home Office and our publications continued to serve all our Branches and individual members with consistent promptness, efficiency and dedication. Soyuzivka, regarded as a second home by many members, maintained its reputation as the most popular Ukrainian resort and showed physical and financial improvement.

Less favorable items that emerged were the recurring losses intotal and active membership, the drop in dues income for the second year in a row, the higher unit-cost of new members organized, the loss incurred on mortgage loan foreclosures, the increase in the mortality rate, the higher taxes on income in Canada, the lack of progress in leasing space in our new building, the extended delay in completion of the construction of the building, and the rising interest costs of the construction loan.

Recording Department

Whenever anything goes wrong in an organization the chances are that it was caused by a "lack of communication." In an operation such as ours involving nearly 500 Branches and over 1,500 Branch officers, lack of communication could be a nightmare. Fortunately our Recording Department maintained a high priority on the prompt processing of all correspondence and last year as in previous years carried out this responsibility expeditiously and in considerable detail. Letters from members and requests for information, advice, or instructions were often answered the same day

(Continued on page 4)

The following comparison of basic statistics for the past two years spotlights our pluses and minuses:

	1971	1972	Increase or Decrease
Number of Branches	460	464	4
New Members organized:			
Life Insurance	3457	3529	72
ADD	599	687	88
Total	4056	4216	160
Total Members:			
Life Insurance	84,010	83,386	- 624
ADD	4,356	4,827	471
Total	88,366	88,213	- 153
New Insurance in force:			
Life	$5,434,000	$5,532,000	- 98,000
ADD	2,995,000	3,345,000	350,000
Total insurance in force	$136,800,000	$141,700,000	$4,900,000
Total Assets	$ 36,600,000	$ 37,600,000	$1,000,000
Unassigned Surplus	$ 9,867,000	$ 10,271,000	$ 404,000
Income from Dues			
Life	$ 2,819,000	$ 2,799,000	- $ 20,000
ADD	$ 53,000	$ 58,000	$ 5,000
Total	$ 2,872,000	$ 2,857,000	- $ 15,000
Investment Income			
Bond interest	$ 1,173,000	$ 1,166,000	- $ 7,000
Mortgage interest	$ 548,000	$ 668,000	$ 120,000
Certificate Loans Int.	$ 21,300	$ 20,800	- 500
Other interest	$ 13,000	$ 42,000	29,000
Total	$ 1,755,300	$ 1,896,800	$ 141,500
Yield on investments	4.74%	5.09%	.35%
Certificate valuation	137.0%	137.7%	.70%
Mortality rate	57.22%	65.10%	7.88%

CASH BENEFITS PAID TO MEMBERS

	1971	1972	Increase or Decrease
Death Benefits	$ 716,000	$ 772,000	$ 56,000
Matured endowments	$ 1,290,000	$ 1,154,000	- $ 136,000
Indigent Fund Payments	$ 31,000	$ 30,700	- 300
Cash Surrenders	$ 230,000	$ 221,000	- 9,000
Dividends	$ 402,000	$ 410,000	8,000
Full Dividend -Age 80	959	1,109	150
Secretaries Awards	$ 235,000	$ 175,000	- $ 60,000

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

(Продовження зі стор. 3-ої)

ції і в звітовому часі, як і в попередніх роках, виконував цю свою відповідальність швидко та в замітних подробицях. Листи від членів та прохання про інформації, поради чи інструкції були часто поладнані і відповіджені в тому самому дні, коли їх одержано. Рекорди були вдержувані точно та акуратно. Нові грамоти для членів були приготовлювані та висиланні відділовим секретарям уже в перших днях місяця: Статистика руху членства була завжди актуальна і точна та регулярно і на час передавана для публікації в нашому офіціяльному органі.

Дуже важливою функцією нашого Рекордового Відділу, виконуваною фахово і терпеливо, було піднесення якости праці відділових секретарів, зокрема нових секретарів, у підготові та вдержуванні відділових рекордів і звітів. Пан Сохан та штаб його працівників віддавали багато часу і зусиль цим завданням, що включало об'ємисту кореспонденцію, численні розмови телефоном та багато особистих конференцій. Наш заступник головного предсідника і рекордовий секретар разом з нашими актуаріями працював над підготовою нових родів забезпечення. Опрацьовано три пропоновані грамоти та переслано на апробату забезпеченевим департаментам поодиноких стейтів. Він також продовжував свої пошукування за новим устаткуванням та ліпшою технікою для виконування щоденної рутинованої праці його Департаменту та всієї нашої роботи. В загальному, ми можемо пишатися високими стандартами ефективности, що їх зберігав наш Рекордовий Департамент у теплій, братерській атмосфері.

Організаційний Департамент

Більш інтенсивні організаційні способи і прийняття нових метод дали у висліді зріст зорганізованих членів на приблизно 4 відс. у порівнянні з 1971 роком. Однак цього була замало, щоб покрити наші втрати внаслідку смерти, дозрілих грамот і згрошевлених грамот. Хоч обниження числа членства значно менше, як у попередньому році, то все ж втрати з внесків активних членів були понад 1,000. Членство Акцидентового Забезпечення, йдучи шляхом минулих років, зросло на близько 500.

Суть нашої організаційної праці була далі виконувана відносно малою групою відділових секретарів. В останньому році одна третина наших Відділів дала 80 відсотків наших нових членів. 75 Відділів не спромоглися на приєднання бодай одного нового члена і 47 Відділів дали по одному новому членові кожний з них.

Найприємнішу організаційну несподіванку в минулому році зробила Округа Шамокіну, яка більш як подвоїла свою нормальну продукцію і стала одинокою Округою, яка виконала свою квоту. Цей осяг був вислідом дальших продуктивних організаційних зусиль відділових секретарів Івана Петрунця і Йосифа Чабана, голови Окружного Комітету Михайла Гентоша, отця Омеляна Мицика і пані Анни Барвінчак, які зорганізували новий Відділ у Майнерсвіллі при допомозі С. Гавриша. Ми вдячні цим відданим одиницям за їх успіхи, тим паче, що від років можна було загально чути оклики, що вуглевий район не має майбутности і зупиняє наш поступ.

Пенсильвенія знову зорганізувала найбільше членів і є на першому місці, як стейт, із загальним числом близько 18.000 членів. Ню Джерзі з понад 11.000 членів знову виявив найвищий зріст у загальному членстві з чистим зиском 106. 15 стейтів і 3 провінції мали зиски в загальному членстві, під час, коли 13 стейтів і 4 провінції мали втрати. У додатку до Ню Джерзі найбільший зріст виявили Пенсильвенія, Огайо, Каліфорнія і Віскансін. Найбільші втрати були в стейтах Ню Йорку, Іллиной, Коннектикат, Квебек, Манітоба, Небраска, Міннесота і Массачусетс. Відділ Північно-західньої території, зорганізований у 1971 році, не розпочав узагалі праці, так що той обшир в Канаді відпав із нашого поля. Новий Відділ у Томпсоні, Манітоба, суспендовано за неплачення членських внесків.

Аналіза наших статистичних даних виявляє ясно, що головною причиною відсутности зросту нашого членства є те, що понад половина наших Відділів є неактивною і нездатною зорганізувати навіть мінімальне число нових членів. Рік-річно ті самі Відділи й люди, час до часу якась нова особа, організують майже всіх наших нових членів. Ці люди мають ініцятиву, енергію і на них можна здатися, вони потребують мало допомоги від нашої Головної Канцелярії або наших головних організаторів. В останньому році 9 таких Відділів зорганізували понад 500 членів. 35 інших зорганізували близько 1 100 членів. А 112 Відділів зорганізували близько 1,700 членів. У балянсі діяльности понад 300 Відділів зорганізували менше, як 1 000 членів. З тих статистичних даних виходить виразно, що техніка керівництва наших організаторів, наша реклями в газеті і радіо та наша діяльність в терені має дуже мало впливу, або його зовсім не має, на більшість наших Відділів. Наші методи не були такі успішні або продуктивні, як повинні бути, або, взявши на увагу видані на них кошти, якими вони мусять бути, коли хочемо рости.

Фінансовий Департамент

Останній рік був надзвичайним фінансовим роком, що його характеризували загальний економічний зріст, раптова інфляція, контроля заробітків і цін, пливка відсоткова стопа та щораз більша непевність щодо будуччини. Проте, без уваги на той заколот, наш фінансовий стан поправився. Загальні активи зросли на понад 1,000,000 дол. Чистий зиск з нашої діяльности був понад 1,000,000 дол. Резерви зросли на понад 600.000 дол. після виплати вищих дивіденд на загальну суму 415.000 дол.

Загальний прибуток зріс на близько 3% головно завдяки зростові прибутків з інвестицій. Відсотки, отримані з гіпотечної позички нашій допоміжній установі, Українській Національній Корпорації Міського Відновлення, займають найбільше місце у тому зрості. Маємо теж малий прибуток із переказу канадських фондів до Головної Канцелярії. Дохід з продажу нашої Енциклопедії, головно її другого тому, переступив 26.000 дол.

Членські внески, наше головне джерело прибутку, зменшились на 15.000 дол.

Видатки були дещо менші в минулому році головно тому, що меншою була виплата дозрілих грамот. Згрошевлення грамот і подвійне відшкодування було також менше. Нагороди секретарям значно зменшились, бо виплати за останній квартал перенесено на 1973 рік. Суворо контрольовано адміністраційні кошти і втримано їх у межах бюджету.

Канадські податки від членських внесків і нашої діяльности в Канаді були значно вищі.

Ми потерпіли надзвичайну втрату понад 50.000 дол. внаслідок продажу посілостей з уневажнених гіпотек. Передбачується дальші втрати того роду на реальностях і позичках в Чикаґо й місті Ню Йорку.

Дотації від УНСоюзу були в 1972 році вищі. з уваги на пожертви виплачені нашим членам, які потерпіли від повені в обширах Вілкес Беррі у Пенсильвенії й Елмайрі в стейті Ню Йорку.

Нові інвестиції були обмежені до позичок на застав грамот, до гіпотечних позичок членам у ЗСА і Канаді, та до позичок нашій допоміжній установі. Ми відзискали гіпотечні гроші від людей, які закупили реальності після

(Continued from page 3)

they were received. Records were kept accurately and up-to-date. Member applications were screened expertly and processed with professional speed. New certificates of membership were prepared, and mailed to Branch secretaries in the early part of each month. Statistics reflecting membership changes were consistently current and precise and regularly submitted for publication in our official organ on time.

A very important function of the Recording Department that was performed with skill and patience was the upgrading of the work of secretaries, particularly new secretaries, in the preparation and maintenance of branch records and reports. Mr. Sochan and his staff devoted considerable time and effort to this task which involved voluminous correspondence, numerous telephone conversations, and many personal conferences. Our Vice-President and Recording Secretary worked on new insurance plans with our actuaries and three proposed contracts were developed and submitted to the various state insurance departments for approval. He also continued his search for new equipment and better techniques to carry out the daily routine work of his department and our entire operation. All in all we can be very proud of the high efficiency standards maintained by our Recording Department in a warm fraternal atmosphere.

Organizing Department

More intensive organizing procedures and the adoption of new methods resulted in an increase of members organized of approximately 4% over 1971. This, however, was insufficient to cover our losses through death, matured endowments, and cash surrenders. Though the decline in total membership was considerably less than last year, the net loss in active dues paying members was still over 1000. ADD membership, following the pattern of past years, increased by nearly 500.

The bulk of our organizing work continues to be performed by a relatively small group of Branch secretaries. Last year one-third of our Branches produced 80% of our new members. Seventy-five Branches failed to sign up a single member and forty-seven gave us only one new member each.

The most pleasant organizing surprise for the year was recorded by the Shamokin District which more than doubled its normal production and was the only District that fulfilled its quota. This achievement was the result of continued productive organizing efforts of Branch secretaries John Petruncio, and Joseph Chaban, District Chairman Michael Hentosh, and Father Omelan Mycyk and Mrs. Anna Berwinchak, who organized a new Branch in Minersville with the help of Mr. S. Hawrysz. We are grateful to these dedicated individuals for their accomplishments, particularly since it has been the popular cry for a number of years that the coal region has no future and is holding back our progress.

Pennsylvania again organized the most members and remained as the No. 1 state with a total of nearly 18,000 members. New Jersey, with over 11,000 members, again showed the highest increase in total members with a net gain of 106. Fifteen states and three provinces gained in total members while thirteen states and four provinces lost ground. In addition to New Jersey the largest increases were made in Pennsylvania, Ohio, California, and Wisconsin. The heaviest losses were incurred in New York State, Illinois, Connecticut, Quebec, Manitoba, Nebraska, Minnesota, and Massachusetts. The Northwest Territory Branch, organized in 1971, never got started so that area in Canada was dropped from our roster. The new Branch in Thompson, Manitoba was suspended for failure to pay dues.

An analysis of our statistics clearly reveals that a basic reason for the lack of growth in our membership is that over half of our Branches are inactive and fail to organize even a minimum number of new members. Year after year the same Branches and individuals, with an occasional new face, organize almost all of the new members. These people are self-starters, energetic and dependable, who need little help from the Home Office or from our field representatives. Last year 9 such Branches organized over 500 members; 35 others organized nearly 1,100 members; and 112 Branches organized nearly 1,700 members. The balance of over 300 Branches organized less than 1,000 members. It is evident from these statistics that our field management techniques, our advertising, both newspaper and radio, and our field activities had little or no effect on the majority of our Branches. Our methods were not as effective or as productive as they should be, or on the basis of the costs involved, as they have to be if we want to grow.

Financial Department

Last year was an unusual financial year marked by general economic improvement, rapid inflation, wage-price controls, fluctuating interest rates, and growing uncertainty as to the future. Nevertheless despite the turbulence our financial position improved. Total assets grew by over $1,000,000. Our net gain from operations was over $1,000,000. Reserves rose by over $600,000 after the payment of an increased dividend totalling $415,000.

Gross income increased by nearly 3% mainly because of a rise in investment income. Intrest received on the mortgage loan to our subsidiary, the Ukrainian National Urban Renewal Corporation, accounted for most of this increase. We also made a small profit on the transfer of Canadian funds to the Home office. Receipts from the sale of our encyclopedia, mostly Volume II, exceeded $26,000.

Membership dues, our major source of income, declined by $15,000.

Disbursements were slightly lower last year primarily because of a drop in maturities of endowment certificates. Cash surrender and double indemnity payments were also lower. Secretary awards were substantially less because payment for the last quarter was carried over to 1973. Operating costs were kept under strict control and were held within the limits of our budget.

Canadian taxes on dues and income of our Canadian operations were substantially higher.

We suffered an unusual loss of over $50,000 on the sale of foreclosed properties. Other losses of this type are anticipated on properties and loans in Chicago and New York City.

Donations made by Soyuz in 1972 were higher because of the benefits paid to our members who suffered in the floods in the Wilkes-Barre, Pa. and Elmira, N.Y. areas.

New investments were limited to certificate loans, mortgage loans to members in the Unitd States and Canada, and loans to our subsidiary. We also took back purchase money mortgage from the buyers of our foreclosed properties. A special reserve of $140,000 was set up for possible future losses on foreclosed properties, or mortgages in default, or losses in interest on our mortgage investments.

During the year we had continuing problems with a number of late paying branches and with delinquent mort-

уневажнення гіпотек. І створили спеціяльну резерву у висоті 140.000 дол., з уваги на можливі майбутні втрати від уневажнених гіпотечних позичок, або незаплачених мортгеджів, або на втраті відсотків від гіпотечних інвестицій.

Впродовж року ми мали дальші проблеми з деяким числом Відділів, які залягають з вплатами, і з залеглими гіпотечними позичками. Наш скарбник пильно дивився і дивиться на ті давні випадки, щоб вони не повторились, і в цьому відношенні настала поправа.

„Свобода"

„Свобода" у минулому році, як і впродовж попередніх 78 років, була надалі найважливішим джерелом щоденних новин і редакційних коментарів для українського читача. Наші члени і читачі були основно інформовані про Союз і всю його діяльність, як також про події, що стосуються нашого народу у вільному світі і за залізною завісою. Разом з англомовним „Українським Тижневиком" вона інформує безсторонньо й об'єктивно про всі проблеми, які цікавлять всіх українців. Вартість і значення наших публікацій для УНСоюзу і старання Союзу, щоб здвигнути і зберегти велику і якнайкращу організацію, яка якнайліпше служила б інтересам наших людей, є незліченні.

Наявним і подивугідним потвердженням впливів та корисности „Свободи" була кампанія в минулу осінь, щоб здобути решту потрібних фондів на встановлення трьох катедр українських студій в Гарварді. Успішне завершення тієї кампанії з осягненням цілі 1,800.000 дол. було головною заслугою „Свободи". Загальна громадська думка признає також, що щорічний Народний Фонд Українського Конгресового Комітету перевищує передбачену первісну ціль головно завдяки впертій допоміжній кампанії збоку „Свободи".

Хоча наш часопис є найпопулярнішим щоденником в цій країні, то ми все ж втратили в останньому році 341 передплатників з-посеред членів УНСоюзу. Статистичні дані, які виказують цифру місячних вплат передплатниками, включені у звідомлення Рекордового департаменту. Число передплатників англомовного „Українського Тижневика" впало з 553 до 544, а передплатників „Веселки" збільшилось з 2,155 на 2,253.

Впродовж цілого року ми отримували скарги від наших членів на запізнене отримування наших видань. Ми переговорювали про цю справу з поштовими властями в Джерзі Сіті і листувалися з керівниками поштових станиць в інших містах. Нам висловлювали співчуття з цієї причини, але була мала поправа, або не було ніякої поправи в доставлюванні газет.

Однаково прибутки як видатки були вищими у порівнянні з 1971 роком. Внаслідку підвищення передплати прибуток від не-членів був на 8.000 дол. вищий. З інших прибутків оголошення збільшилися на 5,000 дол., а Пресовий Фонд на 900 дол. Виплати УНСоюзу були на 10.000 дол. вищі, як у попередньому році. Прибуток з друкарні був на 2.000 менший. Приплив грошей з „Веселки" був на 750 дол. менший. Поштові й телефонічні тарифи зросли на 25 відс. Папір, друкарський матеріял, канцелярійні прилади, направи, книжки й різні інші видатки були вищими.

Трирічне порівняння прибутків і видатків виглядає так:

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАЙНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

---

gage loans. Our treasurer kept and is keeping a watchful eye on these past-due situations and there has been an improvement.

Svoboda

Svoboda, all during last year, as it has been for 78 years prior to 1972, continued to be the most important source of daily news and editorial comments for the Ukrainian reader. Our members and readers were informed diligently about Soyuz and all of its activities as well as events that involved our people in the free world and behind the iron curtain. Together with the Ukrainian Weekly, Svoboda articulated impartially and objectively on the problems and interests of all Ukrainians. The value and significance of our publications to Soyuz and Soyuz's efforts to build and maintain a vast and more meaningful organization to better serve the interests of our people, is incalculable.

A striking and highly gratifying confirmation of the influence and effectiveness of Svoboda was the campaign last fall to complete the drive for funds for three Ukrainian Studies Chairs at Harvard. The successful conclusion of the campaign to reach the goal of $1,800,000 was largely attributed to Svoboda. It is also conceded by the general public that the Ukrainian Congress Committee of America annual National Fund Drive again exceeded its original goal largely because of Svoboda's persevering support of the campaign.

Though our paper is the most popular Ukrainian daily in this country we nevertheless lost 341 UNA subscribers last year. The statistics showing the number of subscribers and the monthly amounts they pay are included in the Recording Department report. Ukrainian Weekly subscribers dropped from 553 to 544. Veselka subscriptions increased to 2253 from 2155.

All during the year we were plagued with complaints from members about the late delivery of our publications. We discussed this matter with the Postal authorities in Jersey City and corresponded with Postmasters in other cities. We received sympathetic attention but little or no improvement in delivery.

Both income and expenses were higher in comparison with 1971. Because of an increase in the subscription rate, income from non-members was $8,000 higher. Other increases were Advertising $5,000; sale of Almanacs $1,500; and the Press Fund $900. UNA payments were $10,000 higher than the year before. Income from the printing was $2,000 lower. Veselka collections were also $750 lower.

Postage and telephone costs increased by 25%. Paper, printing materials, office supplies, repairs, books, and miscellaneous expenses were higher.

A three-year comparison of income and disbursements follows:

(Продовження буде)

S V O B O D A

Comparative statement of Income and Disbursements I970–I97I

INCOME	I970	I97I	I972
Subscription:UNA Members	I76,200.00	I77,200.00	I87,200.00
Sale on Stands	5,4I7.2I	6,356.00	6,I72.96
Individual	40,258.77	47,275.44	55,33I.89
Books	20,820.46	9,366.00	II,33I.66
Advertising	75,567.4I	72,2I2.87	77,289.54
Printing	35,995.32	6I,920.85	59,969.64
Cards and Calendars	227.26	I83.60	I42.42
Change of Address	I06.07	II4.27	I2I.86
Refund Electr. Cons.	660.00	660.00	8I0.00
Refund Postage	332.45	333.06	824.85
Refund Telephone	I63.80	73.7I	74.2I
Almanacs	I5,555.65	I2,845.08	I4,49I.69
Press Fund	3,83I.72	4,945.77	5,862.86
Veselka Subscription	8,367.98	7,277.75	6,525.92
N.J. Sales Tax	242.40	402.70	24I.83
Miscellaneous	I5,8II.09	I,7I5.99	I,534.79
Total:	399,557.59	402,883.09	427,926.I2
Discount on Sales	- 2,536.35	- 2,273.87	- 2,II4.I6
GRAND TOTAL:	397,02I.24	400,609.22	425,8II.96

DISBURSEMENTS			
Payroll: Editorial	58,686.75	60,86I.80	64,796.47
Printing	I24,262.89	I29,522.93	I25,452.69
Office	35,822.28	38,796.80	43,335.48
Correspondents	4,325.00	4,775.00	4,225.00
Special Correspondents	5,954.00	7,898.00	6,325.00
Veselka Correspondents	3,495.00	3,6I9.I0	3,I99.78
Postage	25,239.79	25,I38.3I	3I,546.57
Material	72,I44.96	65,360.08	68,I95.72
Rent	II,000.00	I2,000.00	I2,000.00
Telephone	2,758.74	2,37I.45	3,098.57
Gas and Electric	3,489.65	3,943.97	3,432.99
Office Supplies	I,3I0.49	I,406.70	2,477.24
Office Expense	659.63	I,I49.77	I,22I.3I
Printing Dept. Expense	I,864.47	2,597.05	957.4I
Parts and Repairs	3,595.74	4,497.68	5,246.38
Books	2,529.52	3,I44.I0	9,365.00
P.O. Box	32.00	38.40	38.40
Taxes	II,69I.6I	I3,369.75	I4,294.62
Commission	307.I5	44I.45	27I.I0
Manuscript	4,395.00	3,970.00	I,I85.00
Newspaper	962.00	872.76	872.5I
Pension	I0,293.00	I,II6.00	I,II6.00
Donations	6.00	- - -	- - -
Cards and Calendars	39.00	30.00	- - -
N.J. Sales Tax	3I2.34	402.70	24I.83
Miscellaneous	I2,540.47	I4,535.65	20,703.89
Total:	397,7I7.48	40I,859.45	423,598.96
Discount on Puchase	- 205.07	- 235.56	- I50.54
GRAND TOTAL:	397,5I2.4I	40I,623.89	423,448.42

НАПЕРЕДОДНІ ПРИЇЗДУ ДО ЗСА БРЕЖНЄВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Бжезінський, говорячи недавно на тему приїзду Брежнєва до ЗСА на зборах Американського Жидівського Комітету, звернув у в а г у власне на цей останній момент. „Не треба випускати з уваги того, — говорив З. Бжезінський, — що і Брежнєв буде переговорювати з позиції слабости. Він стоїть в обличчі великих господарських проблем у своїй країні. Національна проблема в Совєтському Союзі загострюється, а відважне становище жидівського суспільства дає іншим не-російським народам приклад, як треба боротися за права людини. Також далі дошкульною для СССР є проблема Китаю".

Тут немає потреби докладніше зупинятися над питанням внутрішніх совєтських труднощів, бо вони загально відомі, але про них не можна ніяк забувати, коли розглядаємо окремі аспекти совєтської „мирної офензиви". Очевидно, ці труднощі не є ніякою таємницею для президента Ніксона і американських політичних пляновиків. Мало того, можна сказати, що цими труднощами зручно покористувався власне президент Ніксон, здійснюючи свій плян „миру на час найближчого покоління".

Чи доцільно подомагати ворогові?

Совєтсько - американське наближення і с п і впраця змушують поставити відкрито питання про доцільність такого звороту в совєтсько-американських відносинах. Справа в тому, що ніде й ніколи Москва не зрікалась своїх плянів світової геґемонії, що так клясично уточнив свого часу інший гість американського президента, попередника Ніксона — Нікіта Хрущов, заявляючи, що „ми вас угробимо". Не інакші, очевидно, інтенції хрущовського наслідника — Л. Брежнєва, але цей з різних міркувань проводить свою зовнішню політику в „рукавичках". Чейже „мирна офензива" Совєтському Союзові нічого не коштує, радше навпаки — приносить чималі користі, з яких найважливішою, безумовно, є санкціонування Заходом поширення російської імперії в Европі і Азії коштом цілого ряду колись незалежних держав. Не меншою користю є матеріяльна допомога Совєтському Союзові, який не може вийти з перманентної господарської кризи і який не зміг за понад 50 років існування забезпечити своїм громадянам з а д овільного ного життьового стандарту.

Очевидно, одержуючи західню допомогу і звільнившися від будь - якої небезпеки збоку Заходу, Москва має можливість краще забезпечити свій кордон з Китаєм, а, що важливіше, ефективніше розправитися з т. зв. дисидентськими рухами, які розвиваються в СССР на базі неполадок господарських і політичних, а також як реакція на екстермінаційну національну політику совєтського режиму. В н у трішнє скріплення СССР принесе, як неминучий наслідок, поновлення агресивности совєтської зовнішньої політики. Очевидно, тоді Захід та ЗСА знову ввійдуть, хочуть вони цього чи не хочуть, в черговий період конфронтацій. Такою бо є історична закономірність російської рації стану — байдуже, чи це було за імперії царів, чи за імперії комуністичних олігархів.

На жаль, цього останнього аспекту совєтської російської політики не хочуть ніяк бачити на Заході, даремно надіючися на „чудесні зміни" російської імперіялістичної ментальности і що, мовляв, у висліді постійного відділовування Заходу на СССР у процесі співпраці можна буде змінити російську „природу". У цьому контексті варто буде нагадати слова кол. конгресмена д-ра В. Джада, який під час вашинґтонської демонстрації перестерігав американське суспільство проти допомоги для СССР, яка мала б ліквідувати совєтські труднощі і клопоти на господарському відтинку.

Вихідною засадою при подаванні допомоги Москві повинна бути вимога, щоб московські правителі не тільки формально, на словах, зрезиґнували з своїх плянів панування над світом, а щоб уможливими застосування на практиці принципів хартії ОН та нібито зобов'язуючої їх власної конституції. Всяка допомога Москві без таких реальних ґаратій є нічим іншим, як відданням грабіжникові власної зброї.

Дорого коштувала Заходові політика епізменту у відношенні гітлерівської Німеччини, ще дорожче коштуватиме політика епізменту у відношенні російських імперіялістів. Арґументи президента Ніксона щодо доцільности співпраці з СССР і матеріяльної допомоги для СССР на сучасному етапі не переконують.

В ГРЕЦІЇ СКАСОВАНО МОНАРХІЮ

Атени. — Грецький мілітарний режим під проводом полковника Г. Пападопульоса проклямував 1-го червня Грецію республікою та скасував монархію, як „передавнений залишок минулого". Привід для такого несподіваного рішення дала революта, на чолі якої стали грецькі офіцери морських збройних сил, пляноючи повалити диктаторський уряд прем'єра Пападопульоса та добитися повороту короля Константина до Греції і привернення в країні демократичної системи. Револьта не була успішна, серед старшинського складу переведено численні арешти і одночасно уряд встановив в Греції парляментарну президентську республіку на чолі з президентом, яким став теперішній грецький диктатор Пападопульос. Встановивши таким способом республіку, Пападопульос, який одночасно продовжує бути прем'єром Греції, заповів, що небавом населення Греції матиме змогу затвердити шляхом референдуму введені зміни. Він також заповів, що загальні вибори в Греції відбудуться не пізніше кінця наступного року. Як відомо, мілітарна диктатура в Греції була встановлена в грудні 1967 року після невдачної спроби короля Константина повалити тодішній грецький уряд. У той час король Константин покинув Грецію і до сьогодні проживає в Італії, де дістав право азилю. Згідно з новою конституцією, яка була схвалена в 1968 році, вже в умовах диктатури, Греція залишалася монархією з Константином як „королем Гелленів" на чолі. Нова конституція ґарантувала поворот короля до Греції після переведення виборів. У зв'язку з новою ситуацією, король Константин могтиме повернутися до Греції тільки у випадку повалення теперішнього режиму. Виступаючи в Римі на пресовій конференції 2 червня, король Константин заповів, що він продовжуватиме боротьбу за привернення в Греції монархії та висловив певність, що він одного дня таки повернеться до Греції, як грецький король. В своїй заяві для преси король Константин не атакував особисто грецького диктатора Пападопульоса, а ставив питання в площині боротьби за привернення в Греції „демократичної системи чи з королем, чи без короля", бо як казав він, проблема зводиться до того, „чи грецький народ має право бути господарем у своїй країні і користуватися свободою". Константин заперечив закиди, що, мовляв, він був у змові проти теперішнього режиму. Револьта морських офіцерів була спричинена політикою режиму, який стосує у державі терор і позбавив громадян їхніх свобід. Він також заявив, що кожночасно готовий погодитися на те, щоб долю монархії вирішував грецький народ, але при передумові, що населення мало б справді свободу вільно висловитися в цій справі. Він акцептує плебісцит, але при наступних передумовах: а) уряд скасує в Греції воєнний стан, б) буде проголошена амнестія для всіх політичних в'язнів, в) буде відновлена свобода преси і скасована цензура, г) плебісцит зорганізує справді безсторонній уряд, який вестиме справи держави до того моменту, коли буде відомий вислід плебісциту. Греки, які живуть за межами Греції, а в першій мірі всі ті, які покинули Грецію по встановленні там диктатури, висловилися за підтримку становища короля. Ніхто, однак, не знає, які настрої панують в самій Греції, враховуючи той факт, що там тепер немає вільної преси і панує диктатура „режиму полковників".

В Бразилії відзначено сторіччя НТШ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вої інформації, головно в формі „Енциклопедії Українознавства" в українській та англійській мовах, виголосила проф. Оксана Борушенко. Визнаючи велику цінність цієї довідкової книги й повідомляючи про свою співпрацю з редакцією ЕУ, вона висунула ідею придбання Енциклопедії Українознавства університетами й бібліотеками світу. Там де громадськість має більше матеріяльних засобів, там повинні поодинокі громади закупляти енциклопедію для університетів і бібліотек з власних фондів і вважати це за „ювілейний дар" для НТШ. Там одначе, де громади бідніші, як от у Бразилії, Арґентині, чи ще де, там НТШ само повинно розіслати англомовну енциклопедію як свій „ювілейний дар" з нагоди сторіччя. Як приклад проф. Борушенко подала до відома присутнім, що ані бібліотека Паранського університету, ані Публічна Бібліотека в Куритибі не мають цієї енциклопедії в своїх „відділах референції", а це велика шкода для української справи взагалі. — Третій із черги промовець, д-р Матіський, вітав ювілей НТШ від Українсько-Бразилійського Центру Українознавства, який може об'єднати в своїх рядах членів і НТШ й УВАН, маючи на меті досліди української історії й культури в Бразилії. Сам Центр — установа нова, але вона заплянувала кілька проєктів, м. ін. видання українсько-португальського словника, дослід перебування Ю. Лисянського в Бразилії в 1803 р. й інше. — Крім згаданих, у святі брали участь своїми виступами ред. Микола Гец, інж. Ст. Микилита й ін.

Родина Шумиловичів візьме участь у мистецькій виставці в Ню Йорку

Ню Йорк. — Від 5-го до 26-го червня ц. р. в Пацем ін Терріс Галері, 323 схід 47-ма вулиця, відбудеться виставка картин і скульптури, в якій візьме участь український маляр Тарас Шумилович. Виставка зорганізована товариством Композерс, Аутгорс енд Артістс оф Амеріка, Інк. Галерія відкрита від понеділка до суботи в годинах від 12 пол. до 4:30 по пол. Під час виставки картин і скульптури, в ґалерії будуть також програми музики, співу й поезії. В суботу, 9-го червня, в 2-ій год. по пол. виступлять з програмою українських народних пісень дві молоді бандуристки й співачки, Олена і Віра Шумиловичі, доньки п. Тараса Шумиловича. Гри на бандурі вони навчаються в професора Романа Левицького, а також є членкинями хору „Думка".

ПОЛІТИЧНА РАДА УККА ВІДБУЛА НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ське наставлення. Порушені проблеми були широко продискутовані.

Справа приїзду до ЗСА Л. Брежнєва

Цю справу від імени Екзекутиви УККА ширше з'ясував екзекутивний директор мґр Іван Базарко, інформуючи Політичну Раду про заходи, що їх вже поробила, чи плянує зробити Екзекутиса у зв'язку з недалеким приїздом до ЗСА генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва. Мґр І. Базарко звернув увагу на важливість цієї справи і на те, що є необхідним, щоб українська спільнота в ЗСА зайняла становище до цих відвідин Брежнєва і взагалі до питання совєтсько-американських відносин на сучасному етапі. Відвідини Брежнєва мусять бути використані для повного насвітлення совєтської політики супроти поневолених народів в СССР, а також під кутом оборони основних прав людини в СССР. В цю акцію повинні включитися всі українські громади в ЗСА, використовуючи с в о ї зв'язки на різних рівнях американського політичного життя. Знову ж Екзекутива УККА зі свого боку підготовляє потрібні матеріяли та переведе інформаційно-роз'яснювальну кампанію у тісній співпраці з представництвами іншими поневоленими в СССР народами. Про подробиці запляновані акції Екзекутива поінформувала всі Відділи УККА. В дискусії над інформацією мґра І. Базарка було подано ряд додаткових побажань і пропозицій щодо форми заплянованої акції, які екзекутива візьме до уваги.

Підсумки вашинґтонської маніфестації

Голова Політичної Ради проф. Іван Вовчук поділився з присутніми на нараді враженнями з маніфестації у Вашинґтоні у 40-річчя голодової облоги України. Оцінюючи позитивно факт поважного числа учасників вашинґтонської маніфестації, він одночасно звернув увагу на це, що не всі організації взяли в ній участь, влаштовуючи в той сам час власні імпрези. Проф. І. Вовчук відзначив окремо проведену роботу у підготовці маніфестації, екзекутиви УККА та її екзекутивного директора мґра І. Базарка, який очолював цілу підготовчу акцію. Велику допомогу в підготовці дала управа Відділу УККА у Вашинґтоні під проводом д-ра С. Куриласа. На думку проф. І. Вовчука, маніфестація була б випала набагато краще і успішніше, коли б УККА мав кращу співпрацю з боку окремих організацій. Окрема вага цієї маніфестації в тому, що вона відбулася напередодні заповідженого приїзду до ЗСА Брежнєва і фактично цією маніфестацією українське громадянство в ЗСА не тільки відзначило трагічні роковини голоду в Україні, а й зайняло становище до прибуття сюди найвищого достойника Совєтського Союзу.

**

Політична Рада на своїх нарадах зайнялася також деякими суто організаційними справами, як затвердження нових делеґатів в складі Ради, а також схвалення правильника Ради. Обмірковано також та устійнено програму чергового засідання. Нарадами п р о в о д ив проф. Іван Вовчук.

„Рідна Школа" в Джерзі Ситі...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Ользі Вацик і Мирославі Сірій.

У мистецькій частині бенкету виступили: хор Школи Українознавства при фортепіяновому супроводі Ірини Цьолко, декляматори Оля Костик, Ігор Шевчук і Андрій Бачинський, Надія Шевчук, Степан Ладанай, Марійка Муха, Петрусь Штомпіль і Оленка Певна, Оля Бойко і Наталя Штомпіль та Юрко Кух із фортепіяновим сольом. В часі бенкету двічі виступив відомий гуморист Степан Магмет, гумористи я... кого на теми шкіл українознавства та УНСоюзу вітали слухачі частими оплесками.

Святочне слово виголосив представник Шкільної Ради УККА інсп. С. Демчишин, а після нього проф. д-р Василь Стецюк, як один із основників „Рідної Школи" в Джерзи Ситі, розказав про початки Школи - ювілятки. Д-р Котик відчитав письмові привіти від централі УККА, о. Івана Бури та колишнього довголітнього д и р е ктора Школи проф. С. Мухина, а представники місцевих клітин Союзу Українок Америки, Пласту, СУМА та інших виголосили короткі привіти, складаючи признання ювілятці та вчительському складові за виконану працю. Представники організацій та індивідуальні особи склали разом з привітами грошові пожертви на „Рідну Школу" які дали разом суму 458.50 дол., в тому і щедру пожертву 100.00 дол. замість усного привіту від місцевого пароха о. декана Антона Борси.

Забаву при звуках оркестри „Мрія" з а п о чаткував майстер церемонії д-р Є. Котик представленням і запрошенням до танців абсольвенток та їхніх ескортів. В часі забави працював буфет у заряді пань Т-ва „Рідна Школа".

Хуан Перон повернеться до Арґентини

Мадрид, Еспанія. — Колишній президент Арґентини Хуан Д. Перон повернеться до Арґентини 21-го червня ц. р., закінчуючи 17 років екзилю. Хозе Лопез Реґа, довголітній персональний секретар Перона, проголосив децизію колишнього диктатора під час пресової конференції на летовищі в Мадриді. Хозе Реґа тепер займає пост міністра суспільної опіки в новому переністському уряді президента Гектора Дж. Кампори, який був інавґурований 25-го травня ц. р. Вже перед цим офіційним проголошенням були чутки, що Перон плянує повернутися до Арґентини, але не було відомо коли. Колишній диктатор відвідував Арґентину перед останніми виборами, але мусів залишити її з наказу військової хунти, яка тоді була при владі. Військовий уряд боявся, що присутність Хуана Перона може мати вплив на голосування. Але все одно переможцем вийшов переніст Гектор Дж. Кампора, якому вдалося здобути підтримку серед поміркованих і консервативних політичних груп і самозрозуміло, серед пероністського руху, який включає різні ідеологічні напрямки. Хоч Хуан Перон не буде займати ніякого посту в новому уряді, все одно він буде мати великий вплив на майбутню політику Арґентини.

Відзначено Срібний Ювілей філядельфійського відд. ОУА „Самопоміч"

Філядельфія, Па. (О. Л-ий) Срібний Ювілей 25-річчя праці найстаршого Відділу Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" у Філядельфії, відзначено Торжественною Божественною Літургією в церкві Христа Царя на Найставні та Ювілейним Бенкетом з мистецькою програмою в залі УСО „Тризуб" при участі філядельфійського Єпископа-Помічника Преосв. Василя Лостена, представників Головної Управи ОУА „Самопоміч" та центральних і місцевих установ і організацій та гостей.

Ювілейні відзначування попередила Торжественна Служба Божа з панахидою в намірення живих та померлих членів Відділу, яку відслужив о. Мартин Канаван в церкві Христа Царя о 12-ій год. в неділю перед Ювілеєм, в якій взяли участь члени Головної Управи ОУА „Самопоміч", дирек. Степан Спринський голова та Михайло Ковальчин член, члени Відділу і численні представники організацій та місцеве громадянство.

Ювілейний Бенкет відбувся в суботу 16-го грудня 1972 р. у залі в домівці УСО „Тризуб" з доповіддю, привітами та програмою з виступами бандуриста Р. Левицького, філядельфійських „Соловейків" та неперевершених гумористів Івана Ікера - Керницького та Миколи Понеділка.

Відкрив Ювілейний Бенкет голова Ділового Комітету ювілейних відзначувань д-р Володимир Пушкар, один з членів-основників і довголітніх працівників ОУА „Самопоміч", який привітав присутніх на залі Преосв. Василя Лостена, філядельфійського декана о. шамб. М. Харину й пароха церкви Христа Царя о. радника Василя Головінського, членів-основників Відділу й його кол. голов і членів Управи та численних представників громадських організацій і гостей.

Преосв. Василь провів молитву, а далі проводив д-р Микола Ценко, що в минулій каденції сповняв 11 років обов'язки голови Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії. Головний промовець д-р В. Пушкар у слові накреслив історію ОУА „Самопоміч" та Відділу у Філядельфії, який — заінкорпорований у вересні 1947 р. — проводив у співпраці та при початковій моральній та матеріяльній допомозі ЗУАДК-у й СУК „Провидіння" муравлину працю на відтинку переселенчо-допомогової акції та індивідуальної помочі українським переселенцям з Европи до Америки. Промовець підкреслив що один з найголовніших успіхів ОУА „Самопоміч", який сягає по сьогодні, це створення й спонзорування кредитових кооператив „Самопомочі". Д-р Микола Ценко представив дир. Степана Спринського голову Головної Управи ОУА „Самопоміч", який передав привіт та зложив ґратуляції і побажання Філядельфійському Відділові від Головної Управи ОУА „Самопоміч". Він накреслив колишню велику піонерську діяльність цього Відділу, яка стала добрим і гідним до наслідування прикладом для інших. Насвітлив ролю і значення ОУА „Самопоміч" на майбутнє, яка поза нашими Церквами, УККА, Братськими Союзами і науковими Установами сповнятиме одне з важливіших завдань у нашому зорганізованому житті в діяспорі. Він накреслив важливу ролю ОУА „Самопоміч", як спонзора кредитових Кооператив та великі завдання, які прийдеться сповняти „Самопомочі" в ділянці суспільно-допомоговій на тому терені, а тим більше в різних країнах нашого поселення, та під оглядом культурно-освітнім та видавничим.

Голова Відділу УККА у Філядельфії д-р Іван Скальчук у привітанні від зорганізованої громади у Філядельфії накреслив динамічну візію, ставити відважно великі задуми у майбутніх завданнях.

У Ювілейному Бенкеті взяло участь понад 160 осіб, у тому члени-основники, голови й члени Управи за ювілейний час та численні представники товариств й організацій. Головну Управу СУК „Провидіння" репрезентували, головний предсідник о. шамб. Мирослав Харина, заступник головного предсідника д-р Олександер Білик та головний фінансовий секретар інж. Роман Кравців, Головну Управу ОУА „Самопоміч" — її голова дир. Степан Спринський і член Головної Управи Михайло Ковальчин, Головну Управу СУА — ред. Лідія Бурачинська, ЗУАДК — його екзекутивний директор ред. Остап Тарнавський, Відділ УККА — його голова д-р Іван Скальчук, а Кредитівку „Самопоміч" — її президент інж. В. Куземський та член Дирекції Іларій Мазепа.

Деякі організації та поодинокі особи привітали Ювілята з 25-річчям праці., складаючи датки на допомогові цілі ОУА „Самопоміч", а саме: СУК „Провидіння" — $100.00, Т-во Українських Інженерів $50.00, УСО „Тризуб" $50.00, Петро Кірик з Вілліямставну, Н. Дж. $25., Євген Рогач $15.00, п-во Надія і Остап Кобиці з Вілліямставну, Н. Дж. $10.00; разом $250.00.

У мистецькій програмі виступали філядельфійські „Соловейки" — вокальне тріо СУМА в складі: Леся Леськів, Маріянна Мечник і Мирося Новаківська, під мистецьким керівництвом проф. Зої Маркович, бандурист Роман Левицький з Елізабету, Н. Дж. і українські гумористи з Ню Йорку — Микола Понеділок, та Іван Ікер - Керницький. Ікер-Керницький у своєму фейлетоні про „Самопоміч" — „матір багатющого потомства" різних численних товариств і організацій з гумором представив як то дві кредитівки в Ню Йорку собі взаємно допомагають. Знов же Микола Понеділок описав, а раніше відіграв свої пригоди в кредитівці „Самопоміч" в Ню Йорку із „щасливим" числом сім.

Від Управи Відділу склав подяку Петро Ґенґало голова, Владиці Василеві Лостенові, представникам Головної Управи ОУА „Самопоміч", представникам і відпоручникам Установ і Організацій та гостям за участь, а виконавцям програми за їхні виступи, які безумовно причинилися до успішности цієї вдалої імпрези. Зокрема подякував Ювілейному Комітетові, за їхні старання і працю.

Д-р Микола Ценко передав подяку всім гостям і виконавцям програми в імені Ювілейного комітету. Молитвою - піснею „Боже Великий", що її заінтонував о. шамб. М. Харина, закінчено святкування Срібного Ювілею.

Олександер Луцький

ВІСІМ КОЛИШНІХ ВОЄННОПОЛОНЕНИХ заперечили твердження полк. Теодора В. Ґая, що вони співпрацювали з ворогом у таборах полонених у Північному В'єтнамі. Полк. Ґай, який також був воєннополоненим, вніс на них офіційну скаргу, вимагаючи покликання їх до відповідальности. Оскаржені вояки, персонально, або через своїх адвокатів, заявили, що їхня „співпраця" не різнилася від „співпраці" великого числа інших воєннополонених. Деякі з оскаржених признались, що вони виголошували противоєнні заяви, але зазначили, що робили це під примусом.

ПОЛІТИЧНИЙ ЕМІҐРАНТ З КАМБОДЖІ ДІСТАВ від теперішнього уряду в Камбоджі велику політичну місію. Колишній віце-прем'єр Сон Санн, що живе у Парижі, шукає зв'язків з прихильниками колишнього голови Камбоджи Нородома Сіянука, щоб говорити про замирення. Представник американського Уряду, Вілліям Суллівaн, який недавно їздив до столиці Камбоджи Пномпеню, переконав тамошнього президента Лона Ноля, щоби переговорювати з Сіянуком про замирення. Сіянук очолює опозицію, яка веде війну проти режиму Лона Ноля. Найбільша трудність у тому, що Лон Ноль і Нородом Сіянук, які колись разом правили, один одного вважають за „зрадника".

Передвістя самодіяльної образотворчої дитячої виставки

З хвилиною, коли дитина досягне такої фази психічного розвою, що з'ясовує собі окремішність власного „я", тобто своєї індивідуальности, вона одночасно відчуває потребу висловити своє світосприймання, світовідчування й свою поставу до зовнішнього світу. Дитина робить це засобами, притаманними дані розвоєвій фазі її психіки. Це передусім мова. Дитина не лише розмовляє, але вона говорить сама із собою, при чому часто веде діялог з уявним товаришем забави. Дитина розказує різні вигадані історії, наче б вони були правдивими, а героєм цих розповідей звичайно є сам їх автор. Це свого роду літературно-мистецька творчість на дитячому рівні. Необізнане зі стадіями психічного розвою дитини оточення старших помилково думає, що дитина говорить неправду. Але психологи висловлюють це терміном „псевдологія фантастика" — базована на реальних елементах, але вигадана фантазією дитини нібито правдива історія, свого роду „казка-билиця". Ця інфантильна притаманність дитячого віку на певному щаблі психічного розвою у декого залишається і в дорослому віці, як це спостерігаємо в оповіданнях мисливих, рибалок, моряків, чи розповідачів пригод.

Другий засіб, це забава. У забавах дитина створює з допомогою уяви з найпростіших елементів дуже складні комбінації (палиця — це кінь, крісло — поїзд, чи авто і тп.) Внутрішні стани й переживання дитина старається передати й різними спрощеними засобами мистецького вислову: вокально-музичними (спів, наслідування гри на інструментах), хореографічно - балетними (ритмічні рухи, хороводи, танці), театрально-драматичними (міміка, наслідування голосу, рухів і дії інших), врешті засобами образотворчого мистецтва — рисунком, малюнком, (хочби патичком на піску), скульптурою, поєднаною з елементами архітектури, (ліпленням предметів з болота, мокрого піску, глини, снігу, ставленням замків, хат, будова тунелів).

Батьки, вчителі, виховники й узагалі старше довкілля повинні займати до тієї самодіяльної творчости дитини відповідне становище. Не забороняти, не поборювати його, не осмішувати чи знецінювати творчі зусилля дитини, але й не витягати з них передчасно далекосяглих надій і сподівань, мовляв, ось у дитини зародки майбутнього мистця. Цю творчість треба сприймати, як нормальне явище, притаманне даній фазі психічного розвою дитини. У більш обдарованих дітей екстровертного типу ці намагання вислову будуть проявлятися сильніше й різноматніше, в інших слабше, у скрайньо інтровертних типів вони можуть цілком не проявлятися. Часто творчо активні діти в пізнішому розвою не проявляють ніякого зацікавлення в цій ділянці й навпаки раніше стримані або неактивні в дорослому віці можуть проявити дуже інтенсивні мистецькі зацікавлення.

Таким творчим забавам чи діям дитини треба сприяти, давати дитині повну нагоду й свободу виявляти себе самочинно, без накидування власного розуміння, без поправок, вказівок, чи заставлювання дітей копіювати творчість дорослих. Це виховно невказане. Найбільшу вартість й найбільше задоволення та користь принесе дитині спонтанна, самостійна дія, самодіяльна праця, щире висловлення цього, що дитина відчуває й переживає такими засобами, які їй найкраще відповідають.

Тому організатори таких виставок локального, обласного, крайового чи міжнародного характеру керуються не так технічною досконалістю експонатів, як дитячою інвенцією, творчою фантазією й щирістю вислову.

Цими критеріями керуються й організатори цьогорічної Самодіяльної Образотворчої Дитячої Виставки.

Заініційована й уперше проведена у 1967 р. тодішньою виховною референткою 64-го Відділу СУА в Ню Йорку Христиною Навроцькою така Виставка відбувається щороку під опікою кожночасної виховної референтки. Виставка має вже свою історію й традицію. Пересічно бере в ній участь около п'ятдесят дітей і молоді в віці від 5-16 року життя. Скількість виставлених експонатів перевищає дві сотні. Виставляються малюнки, рисунки, скульптури, дереворити, лінорити, кераміка, мозаїка, інкрустації, вишивки, витинанки з паперу й інших матеріялів, вироби з патичків, соломи, крій суконок. Тематика різна — портрети, краєвиди, мертва природа, ілюстрації до казок, дитячий побут, дитячі пригоди, переживання, урбаністика, тварини, технічні предмети. Техніка виконання також різнородна — олія, акварела, ґваш, темпера, кольорові олівці, туш, вугіль, олівець.

У відкритті раніших виставок брали участь мистці Я. Гніздовський і Б. Титла. Виставки мають прихильний відгук у пресі й притягають поважну скількість відвідувачів.

Цьогорічну виставку організує виховна референтка Дарія Костів. Це вже друга за чергою влаштована нею виставка, бо й організація минулорічного показу спочивала в її руках. Хоч виставка запланована на осінні місяці, то вже тепер її організатори доводять про неї до відома зацікавлених, щоб час вакаційного дозвілля проспективні учасники використали на підготову експонатів.

Про умови участи в виставці, про реченець надсилання експонатів і про дату відкриття й час тривання виставки будуть своєчасні повідомлення.

Марія Барагура,
Пресова референтка 64-го Відділу СУА, Ню Йорк

Український День у Філядельфійському Деканаті УПЦ

Деканальні Збори Філядельфійського Деканату відбулися 10 травня ц. р. у церковній залі в Миллвілі, Н. Джерзі. Приявними були: о. Стефан Білик декан, о. Евстахій Щадинський, о. Омелян Мицик, о. Михайло Борисенко з дружиною, о. Михайло Ярош з дружиною, о. Леонард Куберський, о. Анатоль Яковченко з дружиною, о. Микола Угорчак. Збори Деканату властиво були доповненням попередніх. Програму З'їзду Вівтарних Хлопчиків вирішено доповнити вибором лекторів, які мали б підготовити короткі доповіді на актуальні теми. До комітету лекторів вирішено просити: Преосвященного єпископа Константина, о. О. Мицика, о. П. Мелеха, о. Йос. Крета і о. А. Бека. Справу вибору їхніх тем в доповідях вирішиться на наступних зборах комітету, зокрема до цього призначеного.

Вирішено також повернутися до традиційних імпрез старої еміграції і приготовити так званий Український День, для всього Деканату, який має відбутися 23 вересня ц. р. перед Воздвиженням Чесного Хреста. „Український День" має відбутися на фармі, яка є власністю нашої парафії в Честері. Там є відповідне влаштування, і простора і вигідна площа оточена деревами, і приміщення, де можна б скритися, якщо б погода не дописала. Врешті в критичному випадку при парафії є велика з комфортом уряджена заля. Парох Честеру о. Омелян Мицик радо обіцяв допомогти, щоб цей „Український День" перейшов якнайкраще.

Найважливіше, щоб взяли участь у цьому „Українському Дневі" всі дооколичні парафії в Філядельфії, Вільмінгтоні, Коцвілі і Миллвілі. Треба повідомити теж інші парафії поза нашим деканатом. Дохід з „Українського Дня" буде розподілений на Богословський Фонд, Пенсійний Фонд і на потреби Деканату. Наради закінчилися о год. 5.30 вечора. В перерві поміж нарадами відбувся спільний обід, влаштований паніматкою і дружиною о. Анатолія Яковченко.

Від імени приявних священиків передаю щиру подяку їм обом за дружню гостинність. Наступні деканальні Збори відбудуться 12 серпня у парафії Вільмінгтону, Делявaре.

М. П.

СПОРТ

„ЛЕВИ" — ЧЕМПІОНИ СІМКОВОГО ІНДОРТУРНІРУ

Чикаґо, Ілл. — Тут продовж 9-ох тижнів у кожну п'ятницю увечері відбувався сімковий футбольний індортурнір у закритій залі Чикаґо Евню Армор при 234 Іст Чикаґо Евню, зорганізований Національною Футбольною Лігою Чикаґо. Сімковий футбольний індортурнір почався у п'ятницю 23 лютого, а закінчився у п'ятницю, 20 квітня. У цьогорічному Сімковому турнірі взяли участь десять дружин: „Леви", „Кікерс", „Олімпікс", „Швабен", „Ютс", „Геркулес", „Грін-Вайт", „Рамс", „Орли" і „Марунс".

Футбольна дружина УАСТ „Леви" здобула чемпіонат цьогорічного сімкового індортурніру, здобувши в 9-ох грах вісім перемог, а лиш одну поразку до сербської дружини „Ютс" 1:2, відношенням точок 16:2, а воріт 30:7.

Вислід змагань дружини УАСТ „Леви":

1. „Леви" — „Грін-Вайтс" п'ятниця, 23-го лютого; 2. „Леви" — „Ютс" 1:2, п'ятниця, 2-го березня, 3. „Леви" — „Рамс" 3:2, п'ятниця, 9-го березня; 4. „Леви" — „Кікерс" 2:1, п'ятниця, 16-го березня; 5. „Леви" — „Швабен" 4:1, п'ятниця, 23-го березня; 6. „Леви" — Марунс" 5:0, п'ятниця, 30-го березня; 7. „Леви" — „Орли" 2:0, п'ятниця, 6-го квітня; 8. „Леви" — „Геркулес" 3:0, п'ятниця, 13-го квітня; 9. „Леви" — „Олімпікс" 2:1, п'ятниця, 20-го квітня.

Закінчення цьогорічного сімкового індортурніру відбулося у п'ятницю 20-го квітня, на якому „Леви" одержали чашу за перше місце від „Національної Футбольної Ліги Чикаґо, Рой одержав чашу за найкращого напасника й стрільця — 11 воріт, а Шефер від „Левів" одержав чашу за найкращого оборонця індортурніру.

Кінцева табеля дружин:

	ворота	точки
1. „Леви	30: 7	16: 2
2. „Кікерс"	18:11	11: 7
3. „Олімпікс"	17:14	11: 7
4. „Швабен"	22:22	10: 8
5. „Ютс"	10:12	9: 9
6. „Геркулес"	12:15	8:10
7. „Грів-Вайт"	14:24	8:10
8. „Рамс"	15:16	7:11
9. „Орли"	17:22	6:12
10. „Марунс"	10:21	4:14

Ворота для „Левів" стрілили: Рой — 11, Андрущишин — 6, Ґрін — 5, Шефер — 3, Шлінтер — 2, Іваник — 1, Євген Мишалів — 1 і Кіпка 1.

Ланковим є Анатоль Гординський, а тренером — Євген Ксоль (фахівець футболу). У дружині „Левів" змагалися Стефан Боднар, воротар позичений дружиною від СК СУМА „Крила", який найменше пропустив м'ячів у свої ворота від усіх інших 9-ох воротарів, і який у 4-ох змаганнях не пропустив ані одного м'яча у свої ворота. На обороні грали Микола Крат, Стефан Шефер, Бронко Шлінтер, Микола Іваник, в атаці Рой, Андрущишин, Ґрін, Яворський, Кіпка, а резервовими змагунами були: Круґ, Підковірів, Євген Мишалів, Борис Шлапак і Орест Банах.

Усім змагунам — честь і слава, вони гідно зарепрезентували наше спортове Т-во „Леви" в цьогорічному сімковому футбольному індортурнірі.

Петро Головатий

М. ПІДГОРНИЙ ПОВЕРНУВСЯ З АФҐАНІСТАНУ

Москва. — В той час, коли Брежнєв веде „мирну офенсиву" на Заході, інший член правлячої трійці — М. Підгорний подорожує по Азії. Останньо він побував з офіційною візитою в Афґаністані,де у висліді переговорів обидві країни домовилися про „розширення і зміцнення всебічного взаємовигідного співробітництва і відносин дружби". Уряд Афґаністану висловився у спільному комюніке за підтримку „миролюбної політики" Совєтського Союзу.

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ НА „БУДОВИ П'ЯТИРІЧКИ"

Київ. — Газета „Молодь України" з 24 травня інформує про нараду в ЦК КП України, на якій обговорювано використання українських студентів на т. зв. трудовому семестрі на будовах п'ятирічки в різних частинах СССР. Згідно з цією інформацією, „90 тисяч юнаків і дівчат вищих та середніх спеціяльних закладів нашої республіки візьмуть участь у третьому, трудовому семестрі нинішнього року". В газеті пишеться, що „українські студенти розіб'ють свої табори на будовах, в колгоспах і радгоспах 25-ти областей республіки, в Тюменській і Кустанайській областях, Туркменській РСР і Калмицькій АРСР, Смоленській області і на далекій Камчатці.

ТАРЗАН, Ч. 6941. Тарзан хоче дістатися до вождя Меду

Ми таки виграли, Тарзане!

У такому разі хочу просити тебе, генерале Ітсе, щоб ти зробив мені прислугу. Я обіцяв був одному приятелеві, що я повідомлю його, як будь-коли буду хворим або раненим. Я хотів би, щоб гелікоптер завіз мене до нього.

Знаю, що ти маєш добрих закордонних лікарів у своєму шпиталі в Момбузі, але я хочу поїхати до свого приятеля Меду, вождя оселі лікуючих мужів.